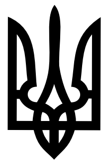
П'ятниця, 19 березня 2004 року. № 52 (3302)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Президентські вибори відбудуться 31 жовтня

Ранкове й денне засідання 18 березня

Учора Верховна Рада України встановила своєрідний рекорд: майже всім складом парламенту (429 «за») депутати проголосували за постанову про призначення чергових виборів Президента України на неділю, 31 жовтня 2004. Автор постанови Іван Плющ зазначив, що за чинним законодавством її належить приймати за 180 днів до виборів. Але нині в парламенті та суспільстві нагнітаються пристрасті довкола президентських виборів, панує розмаїття думок, тому цей документ доцільно ухвалити вже тепер.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Яким бути самоврядуванню, краще знають регіони

Сьогодні планована робоча поїздка на Волинь Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. Програмою передбачено його зустріч з головою обласної ради Василем Дмитруком, участь у нараді з керівниками органів місцевого самоврядування області, депутатами за підсумками роботи сільських, селищних, міських рад у 2003 році та стосовно завдань на 2004-й.

Володимир Литвин ознайомиться з практикою роботи Заборольської сільської ради і сільськогосподарського приватного підприємства «Рать» Луцького району. Він також побуває в районній лікарню №2 Берестечка, поспілкується з мешканцями цього історичного міста. Завершиться поїздка Голови Верховної Ради Володимира Литвина відвіданням Державного історико-культурного заповідника «Поле Берестецької битви» в селі Пляшева Радивилівського району Рівненської області.

Микола ЯКИМЕНКО.

Об'єднаємось економічно і розділимо акваторію

Президент України Леонід Кучма перший особисто привітав Президента РФ Володимира Путіна з переобранням. Учора Леонід Кучма зустрівся з новим Прем'єр-міністром РФ Михайлом Фрадковим. Сторони констатували: новий етап відносин націлений на зняття обмежень у взаємному економічному співробітництві. Президент України також повідомив, що подав на ратифікацію до ВР угоду щодо Азово-Керченської акваторії та стосовно ЄЕП, запевнивши, що із синхронною ратифікацією пакета документів, включаючи угоду щодо кордону, «не буде проблем».

Тим часом за океаном занепокоєні політикою Росії стосовно сусідів. У виступі глави ЦРУ Джорджа Тенета «Глобальні загрози в 2004 році» пролунало попередження, що Путін руками енергокомпаній підкорить собі Україну. Тенет також заявив, що рішучість Кремля зростає. Підстава — централізація влади Путіна та посилення військового потенціалу Росії.

УРОЖАЙ—2004

Сій не пусто, то вродить густо

На Запоріжжі розпочато посівну значно раніше, ніж торік. Хлібороби області вже засіяли ячменем, горохом та пшеницею більш як 17 тисяч гектарів. Майже в кожному районі ведеться підживлення озимини, підготовка грунту під ярі культури. За даними головного управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації, нинішнього року в регіоні планують засіяти ярими культурами 1 мільйон 111 тисяч гектарів. 469 тисяч із них відведено для ранніх зернових.

Олександр АБЛІЦОВ.

БІЗНЕС У СТИЛІ ДИСКО

Коли побачиш по телевізору сюжет, в якому величезний трактор чавить гору піратських дисків, будь певен — значною мірою це показуха

Як повідомляє Держдепартамент інтелектуальної власності МОН України, торік державними інспекторами вилучено понад 200 тисяч штук контрафактних дисків та касет. Вартість вилученої у «піратів» аудіовізуальної продукції перевищила два з половиною мільйона гривень. Проведено 456 перевірок суб'єктів господарювання, що використовують інтелектуальну власність. За участю держінспекторів складено 182 протоколи про адміністративні правопорушення.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У НОМЕР

Блокаду з Аджарії знято

Відбулася зустріч Абашидзе та Саакашвілі

Учора президент Грузії Михайло Саакашвілі прибув до Батумі. Місцеві жителі з квітами і національними прапорами, скандуючи вітання на його адресу, зустрічали кортеж президента. Всі спірні питання врегульовано, і Тбілісі знімає з Аджарії блокаду. А 28 березня і тут відбудуться президентські вибори.

На шляху президента в Батумі виникла лише одна перешкода. Влада Аджарії вирішила не пускати до автономії столичних журналістів. Тоді Саакашвілі зупинив машину біля в'їзду до Батумі і заявив, що доки в місто не впустять журналістів, з Асланом Абашидзе він не зустрінеться, а тимчасову зупинку використав для зустрічі з місцевим населенням. Проте на переговори з Абашидзе він пішов сам.

В український клас — черга

У севастопольському дитячому садку № 120 відкрили клас, у якому заняття провадяться українською мовою. Як запевняє директор Галина Нестеренко, ставлення до державної мови в російськомовному Севастополі кардинально змінюється. До того ж так, що за проханням батьків доведеться відкрити для дошкільнят ще один український клас, **повідомляє наш власний кореспондент Світлана КАЛИНОВСЬКА**.

Хто відімкне замок на пошті, що на станції Голубичі?

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

РЕПЛІКА

Ще 6 лютого зв'язківців виселили пожежники

Де тепер заплатити за газ, електрику, купити газету, відправити посилку чи одержати переказ? Їхати до центру Ріпок? Мешканці 214 дворів, серед яких переважно пенсіонери, одержали гроші із запізненням. Відомості на їхню пенсію залишилися в сейфі. Лише через втручання районної влади поштове відомство змогло домогтися дозволу на тимчасове відкриття приміщення і отримання відповідних документів.

Начальник станції Голубичі Олександр Цвир каже, що зверталися до начальника Чернігівського поштамту Олександра Тимощука торік, щоб він уклав договір оренди на приміщення.

Олександр Тимощук не вірить у такий мотив виселення:

— Ми зверталися торік спочатку до Цвира, потім двічі до керівництва Київської дистанції цивільних споруд і водопостачання (у цьому році теж), щоб вони уклали з нами договір. Надсилали відповідні листи з банківськими реквізитами. У відповідь — випровадження.

Ніби й справді одна сторона оглухла і не чує іншу.

Невже це і є стиль Південно-Західної залізниці в прямуванні до стандартів цивілізованого сервісу?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: оператор пункту поштового зв'язку Оксана Ковальчук **(праворуч)** та листоноша Ірина Мальковець — у розпачі.

Підприємства харчової промисловості України у січні—лютому збільшили виробництво на 14,7 відсотка

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Метастази байдужості вбивають онкохворих

Вечірнє засідання 17 березня

Кожні п'ятий чоловік і десята жінка — онкохворі

Щорічно кількість хворих на рак зростає майже на 160 тисяч осіб, а помирає близько 100 тисяч, зокрема 40 відсотків — через пізню діагностику. Про це йшлося на парламентських слуханнях «Онкологічні захворювання в Україні». Проте, як зазначив Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк, проблем у цій галузі значно більше, ніж шляхів подолання.

Висока собівартість лікування (у середньому 15 тисяч гривень, а при пухлинах кровотворної системи — до 60 тисяч), мізерне фінансування медичної галузі (скажімо, бюджет позаминулого року було виконано лише на 23 відсотки), використання застарілого обладнання тощо зменшують шанси онкохворих на життя. Це — байдужість держави. Прикро, що на чужій біді ще й наживаються: онкологи виписують дорогі іноземні ліки, тоді як вітчизняні генерики в 40—50 разів дешевші, чиновники відверто лобіюють інтереси західних фірм-виробників протиракових міміопрепаратів.

До того ж, казали промовці, хвороба провокується наслідками чорнобильської аварії, високим рівнем антропогенного забруднення, тютюнопалінням — на що треба також звернути особливу увагу. Так, наголошувала народний депутат Тетяна Бахтєєва, за 18 років після чорнобильської катастрофи кількість дітей, хворих на рак щитовидної залози, збільшилася у... 300 разів. Якби йшлося про інфекційну хворобу, зазначила вона, ми вже кричали б про епідемію.

Лише в столиці, наголошував директор Інституту гігієни та медичної екології АМНУ Андрій Сердюк, забруднення автотранспортом перевищило всі граничні норми. Майже всі галузі промисловості, за міжнародною класифікацією, визначені як канцерогенно небезпечні. А 20 відсотків одноповерхового житлового фонду не відповідають вимогам нормативів з радону (за міжнародними оцінками, радон спричиняє половину випадків смертей від раку легенів).

Міністр охорони здоров'я Андрій Підаєв зазначав: якщо найближчим часом не підвищити ефективність профілактичних заходів, то до 2010 року онкохворих буде вже мільйон. З огляду на це голова Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства Микола Поліщук запропонував створити сім-вісім центрів для радіологічного лікування хворих.

Учасники парламентських слухань рекомендували урядові посилити контроль за виконанням національного плану дій з гігієни довкілля, створити умови для розвитку вітчизняного виробництва препаратів, використовуваних для лікування онкохворих, та розробити принципи проведення тендерів із закупівлі протипухлинних засобів. Крім того, Міністерству охорони здоров'я рекомендовано підвищувати кваліфікацію медичних працівників тощо.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: делегація лікарів-онкологів з Полтавщини.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Президентські вибори відбудуться 31 жовтня

Ранкове й денне засідання 18 березня

(Початок на 1-й стор.)

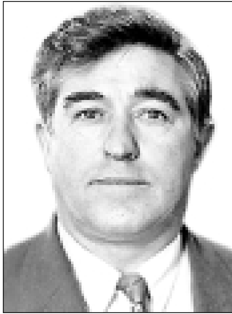
До того ж прийняття постанови про президентські вибори — одна з умов політичної угоди про здійснення політреформи. Як відомо, ця політична угода також передбачає прийняття до остаточного схвалення змін до Конституції України, законів про вибори до парламенту, Президента України, до місцевих рад та органів самоврядування, про Кабінет Міністрів та про державний реєстр виборців.

Депутатський корпус України поповнився новими парламентаріями: на засіданні Верховної Ради склали присягу народного депутата України Олександр Васильєв, обраний на проміжних виборах 7 березня цього року в одномандатному виборчому окрузі №61 Донецької області, та Валерій Чичков, обраний в багатомандатному виборчому окрузі від блоку політичних партій Юлії Тимошенко. Відповідно до ухвалених парламентських постанов достроково припинено повноваження члена Центральної виборчої комісії Володимира Заплатинського у зв'язку з поданою ним заявою та призначено на цю посаду Сергія Дубовика (за квотою СДПУ(о)).

Верховна Рада також визначилася у питанні проведення парламентських слухань у квітні-червні цього року.

Бурхлива дискусія розгорілася в сесійній залі під час обговорення проекту постанови про внесення змін до календарного плану проведення п'ятої сесії Верховної Ради. Лідер комуністів Петро Симоненко запропонував працювати наступний тиждень у пленарному режимі і прийняти впродовж нього закони про вибори народних депутатів та інші невідкладні законодавчі акти. А що наступний тиждень попередньо планували провести у виборчих округах, то регламентний комітет ВР запропонував перенести роботу в округах на тиждень з 29 березня по 2 квітня. Однак ці пропозиції спричинили шквал політичних емоцій депутатів: «Наша Україна» почала звинувачувати комуністів у «відпрацюванні завдань Банкової», мажоритарники — партійців. Голова ВР Володимир Литвин, у свою чергу, зауважив, що парламент на цій сесії має розглянути аж 935 законів. Зрештою сесійна зала 263 голосами підтримала пропозицію змінити календарний план, тобто наступний тиждень у парламенті пройде у пленарному режимі.

На початку пленарного засідання глава парламенту Володимир Литвин поздоровив із днем народження народних депутатів України Василя

Адам ЧИКАЛ.

Василь ГОРБАЛЬ.

Горбаля та Адама Чикала і повідомив про вихід із депутатської групи «Демократичні ініціативи» Михайла Добкіна та Олега Каратуманова.

На денному засіданні після обрання та звільнення суддів парламент схвалив у цілому новий Цивільний процесуальний кодекс України. Передбачається, що ЦПК набуде чинності з 1 січня 2005 року після набрання чинності Адміністративним процесуальним кодексом України. На пропозицію юридичного управління ВР розгляд проекту Кримінально-процесуального кодексу України перенесено на перший пленарний тиждень квітня. Народні депутати також схвалили зміни до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону «Про статус депутатів місцевих рад». Цим документом, зокрема, пропоновано заборонити депутатам місцевих рад, які працюють у цих радах на постійній основі, бути посадовими особами органів управління господарського товариства. Також уточнюється відповідальність депутатів та голів місцевих рад за вчинення корупційних діянь. Схвалені в цілому зміни до статті 12 Закону «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення 4-го енергоблоку ЧАЕС на екологічно безпечну систему» передбачають низку соціальних гарантій для звільнених працівників ЧАЕС. Зокрема, виплату допомоги з безробіття працівникам ЧАЕС, які звільняються у зв'язку з її достроковим закриттям, з часу їх реєстрації безробітними; право на отримання щомісячної допомоги пенсіонерам, що не працюють, які станом на 15 грудня 2000 року працювали на ЧАЕС і були звільнені після її закриття. У цілому також прийнято закон про державні цільові програми та зміни до Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито» щодо вексельних бланків.

Юліана ШЕВЧУК.
Олексій КАВУН.

У КОМІТЕТАХ ВР

Частоти ділити — не поле перейти

Парламентський Комітет з питань свободи слова та інформації на спільному засіданні за участю Національної ради з питань телебачення і радіомовлення та Держкомзв'язку та інформатизації рекомендував уряду запровадити національну систему стандартів у галузі телерадіомовлення та прискорити використання в ефірі цифрових технологій.

Однак у депутатів викликає занепокоєння процедура виділення радіочастот. За словами Юрія Артеменка, з 2001 року телевізійники не отримали жодної ліцензії на використання частот. Представники Укрчастотнагляду пояснюють це не лише відсутністю вільних частот (адже їх, окрім радіо- та телемовників, також використовують для потреб зв'язку, оборони та національної безпеки, авіації, навігації тощо), а також невідповідністю законів про телебачення і радіомовлення та про радіочастотний ресурс. Прийняття нових редакцій цих законів має запровадити єдину ліцензію для телерадіомовників, яку видаватиме Нацрада з питань телебачення та радіомовлення, та скасувати нинішнє подвійне ліцензування. Проте сьогодні відсутність технічної ліцензії на використання частот дає підставу правоохоронним та іншим перевіряльникам звинуватити телерадіокомпанії у нелегітимній діяльності, а то й закрити їх. З наближенням президентських виборів це, на думку деяких депутатів, нерідко використовується у політичних цілях.

Депутати бачать вихід із ситуації, що склалася, передусім у ефективному використанні радіочастотного ресурсу держави та впровадженні прогресивних технологічних рішень. А також у прискоренні внесення на розгляд ВР і прийняття нової редакції закону «Про радіочастотний ресурс».

На засіданні комітету депутати також обговорили ситуацію

До проведення такого спільного засідання, як зазначив голова комітету Микола Томенко, спонукали численні звернення від телерадіоорганізацій до парламентського комітету щодо видачі ліцензій на використання радіочастотного ресурсу. Депутати проаналізували виконання постанови ВР за результатами парламентських слухань «Стратегія розвитку телерадіоінформаційного простору України» від 10 грудня минулого року в частині використання радіочастотного ресурсу. Перший заступник голови Держкомзв'язку Олег Пржевальський поінформував народних обранців, що Кабмін уже затвердив державну програму розвитку телебачення та розробляє програму розвитку радіомовлення.

у зв'язку із закриттям 3 березня нинішнього року радіо «Континент». Вирішено порушити це питання перед Генеральною прокуратурою України та рекомендувати парламенту заслухати звіти віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних питань, голови Держкомзв'язку та голови профільного комітету ВР стосовно проведення органами виконавчої влади перевірок ЗМІ, що призвели до перешкоджання їхньої діяльності. Адже йдеться не лише про радіо «Континент», а й про проблеми мовлення радіо «Свобода», «Радіо Рокс», закриття деяких друкованих видань, тобто — про свободу слова.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КС за зміни

Учора Конституційний Суд визнав таким, що відповідає статтям 157, 158 Основного закону, законопроект «Про внесення змін до Конституції України» з внесеними до нього поправками.

Серед основних поправок до законопроекту — право народних депутатів обіймати посади членів Кабінету Міністрів, а членів Кабміну, в свою чергу, суміщати свою посаду з мандатом народного депутата. Передбачено офіційне оприлюднення Головою Верховної Ради за його підписом закону, який Президент не підписав у встановлений законом термін, а також, що рішення голів місцевих державних адміністрацій, які суперечать Конституції та законодавству України, може бути скасовано не тільки Президентом чи головою місцевої держадміністрації вищого рівня, а й Кабміном.

Вилучення з проекту положення про необхідність скріплення підписами Прем'єр-міністра і міністра, відповідального за його виконання, акта Президента про припинення повноважень Верховної Ради та проведення Президентом консультацій з керівниками коаліції депутатських фракцій і груп під час внесення подання про призначення Верховною Радою Прем'єр-міністра також не суперечить Конституції.

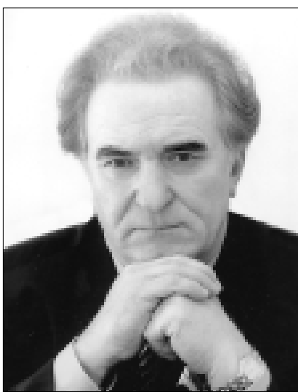
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Висновки Конституційного Суду України в повному обсязі будуть опубліковані в одному з наступних номерів газети.

Марина ГОТЕНКО.

Сьогодні майже немає цілком здорових дітей

10 лютого 2004 року Верховна Рада України заслухала інформацію Міністра України у справах сім'ї, дітей та молоді В. Довженко та голову Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту та туризму К. Самойлик про підсумки проведення оздоровлення дітей влітку 2003 року та заходи Кабінету Міністрів України стосовно організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2004-го.

На жаль, для детального обговорення такого важливого питання у народних депутатів України не вистачало часу, оскільки цього дня, згідно із затвердженим розкладом, розглядали звіт уряду про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення у процесі приватизації та їх цільового використання надалі — питання, безумовно, значуще й таке, що заслуговує на увагу.

Тому чимало депутатів не мали змоги висловити думки і пропозиції щодо поліпшення оздоровлення підростаючого покоління. А казати було про що.

На превеликий жаль, ситуацію із оздоровленням дитячого населення України слід визнати критичною. За статистикою останніх п'яти років, захворюваність дітей зросла на 25 %, а інвалідність — на 21 %.

Сьогодні майже немає цілком здорових дітей. Чи не кожна має хронічне захворювання. Із десяти тисяч дітей 160 — це діти-інваліди, люди з обмеженими можливостями. Слід зробити все для їхнього нормального життя.

Чимало дітей страждає на захворювання нервової системи і розлад психіки, опорно-рухового апарату, органів дихання, серцево-судинної та ендокринної систем.

Такий стан здоров'я дитячого населення загрожує національній безпеці держави. Уряд, парламент мають взяти під контроль цю критичну ситуацію, а не констатувати її, як це робиться.

На щорічних парламентських слуханнях і днях уряду України депутати постійно звертають увагу не лише на поліпшення оздоровлення дітей влітку, а й на організацію цілорічного їх лікування, особливо дітей-інвалідів. Проте й у згаданому звіті майже нічого про це не сказано. Кількість спеціалізованих дитячих санаторіїв щорічно зменшується, а до найкращих з них тягнуться руки приватизаторів. Довгострокові програми, закони, рішення й насамперед такі, як «Діти України», «Діти Чорнобиля», закон про охорону дитинства, виконують незадовільно.

Ми неефективно використовуємо один з найбільших — наукових, медичних та соціальних — здобутків держави — дитячу курортну індустрію, що є саме тим важелем, який дасть змогу переломити ситуацію, покращити здоров'я дітей, у два—три рази зменшити загострення в них хронічних захворювань.

У моєму окрузі, на курорті Євпаторія, визнаному всеукраїнською дитячою оздоровницею з унікальними природними умовами, діє 35 цілорічних дитячих санаторно-оздоровчих закладів з потужним технічним, кадровим та науковим потенціалом, цілющими грязями, мінеральними водами, басейнами з морською водою, школами для навчання.

У цих санаторіях є всі можливості для цілорічного лікування дітей, а в санаторіях Міністерства оборони та імені Крупської проводять навіть хірургічне лікування.

Однак за можливості оздоровлення в них щомісячно 20 тисяч хворих дітей в осінньо-зимововесняний період на курорті перебуває лише приблизно чотири тисячі. Отже, не можуть скористатися лікуванням на курорті національного значення щорічно майже 100 тисяч дітей. Такі само проблеми і в інших дитячих лікувальних закладах. Тому в зазначений період санаторії шукають пацієнтів навіть за межами держави, а свої, зокрема хворі діти, кваліфікованої допомоги не одержують.

Безумовно, оздоровлення і лікування дітей певною мірою залежать від обсягів фінансування оздоровчої кампанії, бюджетів сімей, які відправляють дітей на оздоровлення, але і тут можна завжди знайти резерви для покращення цих процесів.

Відомо, що Куба допомагає нашій державі в безплатному оздоровленні дітей на острові і за це їй велике спасибі. Проте перевезення 100 дітей до Куби коштує нашій державі майже 100 тисяч доларів США.

Водночас у Євпаторії діє міжнародний медичний центр «Дружба», призначений для реабілітації і лікування дітей, де працюють кубинські фахівці. Доцільно було б, щоб наші діти проходили реабілітацію спочатку в цьому центрі, а потім тяжкохворих за висновками медиків відправляли б лікуватись на Кубу. Можна було б лікувати додатково тисячі дітей-інвалідів.

Серйозною допомогою для лікування дітей-інвалідів було безплатне перевезення їх протягом року на лікування за путівками. Є багато інформації про те, що батьки, отримавши путівки в санаторії, не привозять дітей тільки тому, що сім'я не має коштів на проїзд. Впевнений, Міністр транспорту України Г. Кірпа, який багато робить для організації пільгового проїзду дітей, особливо соціально незахищених, зможе вирішити цю проблему.

На сесії Верховної Ради України я звернувся до своїх колег-депутатів з проханням знайти можливість переказати якусь частину своєї заробітної плати на лікування дітей-інвалідів. З таким самим проханням я звертаюся і до працівників Кабінету Міністрів, міністерств і відомств України із впевненістю, що їхнє рішення сприятиме створенню цільового фонду для лікування дітей інвалідів.

Для покращення організації оздоровлення та лікування дітей було б також доцільно прискорити створення та затвердження державної програми реабілітації дітей-інвалідів. Подбати про збільшення обсягів бюджетного фінансування Міністерству з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи цільовим призначенням на реабілітацію дітей-«чорнобильців».

Ми маємо дбати, щоб спеціалізовані дитячі санаторії належали лише державі. Треба, щоб у них було державне замовлення на реабілітацію дітей-інвалідів з гарантованим щорічним фінансовим забезпеченням.

Турбота про розвиток і виховання здорового молодого покоління є справою честі нашої держави, і ми не маємо стояти осторонь цієї святої справи.

▪ ▪ ▪

Для покращення організації оздоровлення та лікування дітей було б також доцільно прискорити створення та затвердження державної програми реабілітації дітей-інвалідів. Подбати про збільшення обсягів бюджетного фінансування Міністерству з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи цільовим призначенням на реабілітацію дітей-«чорнобильців».

▪

Анатолій РАХАНСЬКИЙ,
народний депутат України.

Новація у світі правознавства

Вивчення курсу «Конституційне право України» набуло важливого значення в системі підготовки юристів різної кваліфікації. Це обумовлено змінами, які відбулися після проголошення незалежності України, устроєм держави, організацією і здійсненням у ній влади.

Виникли якісно нові підходи до процесу викладання відповідних юридичних дисциплін у профільних навчальних закладах. Передусім зазначене стосується викладання конституційного права України. Аналіз актуальних проблем теорії і практики конституційного будівництва відображає широкий, активний та складний пошук оптимальних шляхів опанування цієї навчальної дисципліни.

Результатом таких пошуків і є підручник «Конституційне право України», підготовлений авторським колективом Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого (за редакцією Ю. М. Тодики і В. С. Журавського. — К.: Видавничий дім «Ін Юре», 2002 р.).

Підручник демонструє сучасний досвід розроблення нової навчально-методичної літератури з конституційного права. Читачеві пропонується новітнє бачення шляхів викладання, змісту та форми матеріалу цього курсу з урахуванням специфіки аудиторії. Адже запропоноване видання орієнтоване на студентів, аспірантів, викладачів юридичних вузів і факультетів, інших навчальних закладів. З огляду на це структура підручника і його зміст усебічно обгрунтовані найновішими досягненнями науки конституційного права і юридичної науки в цілому.

Безперечною новацією порівняно з іншими відповідними підручниками та навчальними курсами є орієнтація навчального посібника на суспільну значущість Конституції України, регулювання нею громадсько-суспільних процесів. Особливої уваги в підручнику заслуговує розділ, присвячений конституційно-правовому статусу громадянського суспільства, яке фактично визначено конституційними нормами як суб'єкт конституційно-правових відносин.

В. ГОНЧАРЕНКО,
професор, голова Науково-методичної комісії з права.

ГРОШІ

Куди поїхав цирк?

Міністерство фінансів таки здивувало, вперше представивши громадськості звіт про виконання Держбюджету-2003, як того вимагає Бюджетний кодекс України. Ми вже почали звикати до нехтування саме цього засадничого документа податкового законодавства. Отже, хай живе Закон і публічність діяльності фінорганів!

Червоніти за виконання бюджету-2003 заступникові Міністра фінансів Анатолію Мярковському не довелося. Вперше у новій історії України з доходами і видатками його впоралися на всі сто. До того ж не в ручному, а в автоматичному режимі. Звісно, цьому неабияк сприяло зростання реального валового внутрішнього продукту на 109,3 відсотка проти 105,2 у попередньому році: на 23,1 відсотка зросла додана вартість у будівництві, на 18,2 — в обробній промисловості, на 19,6 — в оптовій та роздрібній торгівлі, на 12,3 — на транспорті. Відповідно й доходи зведеного бюджету становили, за словами Анатолія Мярковського, 75,2 мільярда гривень, тобто на 8,7 відсотка більше запланованих призначень. Звідси й доходи загального фонду Держбюджету порівняно з попереднім роком зросли на 7563,9 мільйона гривень (на 21,8 відсотка), тобто план виконано на сто і одну десяту. Надходження збільшилися в усіх видах податків, окрім ПДВ, плати за транзит природного газу та відрахувань Нацбанку. Резюме міністерства: загальна сума Державного бюджету України за рік дорівнює 55076,7 мільйона гривень, що на 9609,1 мільйона гривень (на 21,1 відсотка) перевищує аналогічний показник попереднього року — 103,4 відсотка проти затвердженого плану...

Коли пролунали останні цифри, журналісти, які пишуть на економічні теми не перший рік, мимоволі поглянули на Петра Порошенка, який також був присутній. Знали ж бо, що за 55 мільярдів бюджетних доходів він боровся ще на ранніх стадіях проектування бюджету-2003! Уряд не наважувався й на півсотні, мотивуючи це консервативним сценарієм, який у кулуарах парламенту називали тоді цирком. Лише восени Кабінет Міністрів частково визнав, що Порошенко мав рацію.

Що каже Порошенко тепер? На його погляд, бюджет-2003 — це чи не єдино виразна заслуга Кабінету Міністрів. Проте вже нині не маємо того, що мали. Державна податкова адміністрація монопольно утримує геть усю інформацію про збирання й адміністрування податків, відмовляючись надавати її профільному комітету Верховної Ради. Гіпертрофоване бюджетне планування за консервативними сценаріями і непрозорий механізм відшкодування ПДВ експортерам тим часом вказують на тіньовий перерозподіл мільярдів гривень. На створення «ринку послуг» з відшкодування ПДВ. На боротьбу з тіньовими доходами тіньовими методами. Якщо хочете, по-більшовицьки. І це тоді, іронізує Петро Порошенко, як на словах уряд — за здійснення податкової реформи.

Хтось з журналістів нагадав, що народний депутат Віктор Пинзеник стверджує, буцімто консервативний сценарій бюджету-2004 не враховує кілька мільярдів гривень. Порошенко такої само думки. І пропонує самостійно переконатися в цьому, порівнявши прогнозний рівень ВВП з часткою його перерозподілу через бюджет, яка зросла 2003 року з 27,5 до 28,6 відсотка.

На думку Анатолія Мярковського, з огляду на силу-силенну податкових пільг, рівень перерозподілу суспільного доходу мало про що говорить. Петро Порошенко впевнений: не говорить ні про що. Він звик до точного рахунку. Але він не знає, куди йдуть цього року мільярди гривень платників податків, не врахованих бюджетним плануванням. Про минулий у Мінфіні розповіли: видатки загального фонду Держбюджету перевищили відповідний показник попереднього року на 9901,7 мільйона гривень — на 21,1 відсотка більше, ніж роком раніше. Грошові ресурси держбюджету спрямовували насамперед на заробітну плату з нарахуваннями, державне забезпечення, пенсії, стипендії, інші соціальні виплати, віднесені до захищених статей загальнодержавного балансу. Отже, зробили висновок у Мінфіні, стовідсоткове виконання Державного бюджету-2003 «стало результатом дієвої фінансової політики нинішнього уряду та унеможливило перехід до формування та складання у 2004-му і наступних роках бюджету розвитку замість бюджету виживання. Головна мета уряду та Мінфіну України — перетворити не лише Державний бюджет, а й бюджет кожної родини, підприємства, галузі на бюджет розвитку». А ви казали цирк!

Сергій ВЛАД.

СУСПІЛЬСТВО

Сергій ТІГІПКО: «Економічний націоналізм» — мені подобається такий вислів

Зустріч Голови Національного банку з журналістами «Голосу України»

Сергій Тігіпко 17 грудня 2002 року призначений Верховною Радою на посаду Голови Національного банку за поданням Президента. За цей час валютний запас держави зріс майже у півтора разу, з'явилася стала тенденція до посилення гривні. Як лідер «Трудової України» Сергій Тігіпко переконаний, що обов'язок партії — турбуватися про найбідніших.

РЕД.: ***З першого січня діє оподаткування 13 відсотків на доходи громадян. Всі сподівалися, що воно дасть змогу ефективніше працювати, люди зароблятимуть більші гроші, і ми виведемо з тіні нашу економіку. Але ж навантаження на фонд оплати праці залишилося те саме. Воно не зменшилось. Яка ваша думка з цього приводу?***

ТІГІПКО Сергій Леонідович: Ми зробили надзвичайно важливий крок, запровадивши оподаткування фізичних осіб у розмірі 13 відсотків. Колеги з Польщі, звідки я щойно повернувся, кажуть: «Ви нас випереджаєте». Зрозуміло, що подальші кроки мають бути комплексними. Доки залишається оподаткування підприємств на нинішньому рівні, роботодавець не зацікавлений змінювати ситуацію.

Думаю, є сенс Верховній Раді робити крок за кроком і не зупинятися на досягнутому. Чому? Ми розмовляли з Міністром фінансів Миколою Азаровим, він чекає кінця місяця, щоб проаналізувати реальні надходження. У лютому, наприклад, не виключали серйозного провалу, але цього не сталося. Березень та квітень покажуть, наскільки цей податок спрацює. Якщо буде все нормально, я вважаю, треба робити наступний крок і зменшувати податки на підприємства. Є одна аксіома: швидкі та серйозні зміни потрібно робити тоді, коли йде економічне зростання, тоді не буде значних соціальних втрат.

РЕД.: ***У 2003 році порівняно з 2002 роком імпорт у нас зріс на 34 відсотки. З одного боку, це добре, а з другого... Ми тим самим тиснемо на вітчизняного виробника, зменшуємо кількість робочих місць. Як ви ставитеся до словосполучення «економічний націоналізм»?***

ТІГІПКО: Перш ніж робити якісь висновки, потрібно розібратися зі складом імпорту. Коли в імпорті дуже швидко зростає машинне устаткування, крім автомобілів, то це — хороший показник. Це свідчить про те, що сьогодні ці 32 відсотки (збільшення інвестицій в основний капітал, що отримали в 2003 році) пішли саме на розвиток економіки. Поки що, на жаль, наше обладнання не дає змоги вийти на світовий рівень виробництва, на той рівень собівартості, який досягається на устаткуванні з Європейського союзу. Однак — усе в наших руках.

Сьогодні ми говоримо про те, що зростають доходи населення. Хоч би хто мені казав, що життя погане (життя справді важке), але все-таки доходи зростають. І якщо є, скажімо, споживчий попит на певні види імпорту (телевізори, холодильники, машини), то — як розумна держава — ми повинні створити чіткі умови на кордоні, які давали б можливість на цьому заробляти. 10—15 відсотків ми маємо отримувати, щоб допомогти пенсіонерові, вчителеві, лікарю. У цьому і полягає серйозне завдання.

А щодо терміну «економічний націоналізм» — мені подобається такий вислів, він цілком нормальний, прагматично-патріотичний і має право на життя.

РЕД.: ***Хибні макропрогнози, за якими обчислюються наші бюджети, ставлять під сумнів економічне зростання. Чи не могли б ви уточнити, в яку суму оцінюються доходи уряду минулого року у зв'язку з цим (перший місяць нинішнього року показав, що Мінекономіки знову помиляється у три—чотири рази), і на які цілі витрачає уряд ці доходи?***

ТІГІПКО: Я не драматизував би ситуацію. Практично у всіх державах є умовна гра між урядом та парламентом. Уряд завжди намагається дати песимістичний варіант для того, щоб не брати на себе додаткових зобов'язань, а парламент намагається висунути максимально оптимістичний варіант. Найкраще — коли бюджет абсолютно реальний. Влада не обманює людей, не дає нездійсненних обіцянок.

Що залишається: уряд жодної копійки більше, ніж розписано бюджетом, витратити на ті чи інші цілі не може. Є основний економічний закон року — бюджет, де все виписано. Якщо з'являється більше доходів, тоді уряд звертається до парламенту з пропозиціями, куди витрачати гроші (тобто, чи робимо бюджет зростання, чи збільшуємо соціальні витрати тощо).

Це нормальний підхід. А то ми піднімаємо заробітну плату, люди чекають грошей, а їх немає. Уряд сьогодні декларує 9,5 відсотка зростання поточного року. І хоча після двох місяців роботи я не поспішав би з цим, але якщо вдасться вийти на таку цифру, то доходи бюджету збільшаться. Ці надходження можна було би витратити і на підняття мінімальної заробітної плати, і на інші завдання. Наприклад, інфраструктурні речі, які досі не вирішено в Україні і які в майбутньому серйозно затримуватимуть економічне зростання.

Я маю на увазі іпотечну державну компанію, яка повинна «головою пробити стіну» іпотечних процедур. Компанії зі страхування експорту в нас немає досі. Сьогодні страхують свій експорт і допомагають своїм виробникам Франція, Італія, Німеччина і т. д. А наші машинобудівники куди не прийдуть — кажуть, щоб їм зробили передоплату, і на цих підставах програють тендери.

Я вважаю, що потрібно створювати такий банк, який міг би кредитувати малий бізнес, давати велику кількість робочих місць. Ми могли б почати серйозну спеціалізацію державних банків, чи, скажімо, продати їх.

Ми вже більш-менш навчилися планувати бюджет, але можна самим собі сказати, що він поки що — «бюджет проїдання».

РЕД.: ***Якесь дивне фінансування державних установ. Протягом перших місяців виділяється незначна кількість фінансів, ненормально працюють установи. Тоді як у другій половині кошти йдуть з надлишком. Треба рівномірно все розподіляти.***

ТІГІПКО: Це українська хвороба, яка всі 12 років у нас є. Насамперед фінансуємо соціальні витрати, а потім — усе інше. Я вважаю, що це помилково, адже величезне споживання — колосальний стимул для економічного зростання. Є дуже легкі способи, як можна було б це змінити.

Зрозуміло, що у другому півріччі надходження йдуть краще. Вважаю, що тут є над чим подумати Міністерству фінансів. Можна брати кредити із погашенням протягом дев'яти місяців.

РЕД.: ***Національний банк не міг би взяти на себе кредитування?***

ТІГІПКО: Ні. Згідно з законом Нацбанк не може кредитувати ні бюджет, ні інші підприємства. Ми можемо кредитувати тільки комерційні банки. Для нас найкращі гарантії — цінні папери уряду. На мою думку, поки що ці процедури в державі недопрацьовано.

РЕД.: ***Ви, як Голова Національного банку України, відчуваєте наближення президентських виборів?***

ТІГІПКО: Поки що ні. Ще не турбують депутати з нерозумними заполітизованими запитами. Крім того, чітко, за логікою економічного глузду, працює й уряд, не переходячи в політичну площину. Єдине, в чому відчувається наближення виборів, — що не вдається так тісно та ефективно співпрацювати з парламентом, як хотілося б.

РЕД.: ***Як дехто з експертів стверджує, є активний відплив валюти за кордон. Чи може Нацбанк прокоментувати це?***

ТІГІПКО: Прокоментувати можу цифрами. За січень та лютий ми отримали на 35 відсотків(!) валюти більше, ніж торік за ці самі два місяці. Національний банк починав валютні резерви з 6 млрд. 938 млн., а тепер 8 млрд. 660 млн. Бізнес навчився працювати паралельно з політичними подіями, і це добре. У нас кожні два роки — вибори, і на цих виборах ми чекаємо щось надзвичайне. А нічого надзвичайного не буде. Бізнес як працював, так і працюватиме.

РЕД.: ***Як ви розцінюєте динаміку скорочення державного боргу і чи відмовилися ви від своєї ідеї скорочення боргу перед МВФ?***

ТІГІПКО: Насамперед зупинюся на облігаціях, які я вважаю вдалим кроком. Мені тільки одне не подобається: ми з десятирічних перейшли на семирічні. Бажано було б з десятирічних перейти на п'ятнадцятирічні.

Зараз наші компанії починають виходити на ринок запозичень без державних гарантій, і це дуже важливо, щоб з'являлися такі сигнали, які впливатимуть на рівень запозичення. Гадаю, цього року щонайменше чотири банки вийдуть на такий ринок.

Про державний борг. Є проста логіка. Коли все добре, коли економіка зростає, ми маємо думати про те, як скорочувати борги. А коли показники погіршуються, коли економіка починає гальмувати, тоді нам слід подумати про законодавчі зміни: вони обов'язково потягнуть на якийсь час зменшення економічної частини. В цей час ми повинні запозичати, покривати дефіцит бюджету.

Наприклад, у Сполучених Штатах — 3,5 відсотка дефіцит бюджету, на наступний рік планують до п'яти відсотків, паралельно з цим проводять реформи.

Для нас є інша альтернатива: у нас зовнішній борг становить близько 26—27 відсотків до ВВП. Європейський союз вважає за норму — до 60, тобто у нас є запасу 35 відсотків. Якщо ми якусь частину запускатимемо в інфраструктурні речі, це забезпечуватиме нам зростання на завтра, і я не думаю, що це буде для нас проблемою. Це з умовою, якщо ми, наприклад, запозичимо 500 млн. доларів і вкладемо їх у страхову компанію, яка буде «експортно» страхувати і допоможе запуститися нашому машинобудуванню.

Питання дострокового повернення боргів МВФ залишається відкритим. Не говоритиму про це багато, просто вважаю, що м'яч — на полі Кабінету Міністрів. Наш оптимістичний прогноз поки що підтверджується. Поки що все йде «за сценарієм» Національного банку.

РЕД.: ***До чого ви більше схиляєтеся: до піднімання життєвого рівня, збільшуючи державну допомогу за рахунок державних витрат, чи підняття мінімального розміру заробітної плати до прожиткового мінімуму? Як ви розцінюєте ідею Януковича — «орієнтуватися на підняття середнього розміру зарплати»?***

ТІГІПКО: Почну з внутрішнього попиту — однієї з серйозних проблем, яка може гарантувати нам стабільність перспективи. Ми маємо експортну економіку, у нас дуже серйозний експорт, і стабільність тільки в одному: в тому, що наш внутрішній попит зростатиме і ми менше залежатимемо від експорту. Тому це, вважаю, завдання суперважливе. Не забуваймо, що в Європейському союзі та в США експорт становить менш як 15 відсотків ВВП, а в нас — регулярно за 60. Їхня економіка сама перемелює дуже великі обсяги, і тому зовнішні ринки — це добре, але передусім вони дбають про своє внутрішнє споживання.

Що стосується середнього розміру зарплати, то, мені здається, важливо не казати, а піднімати мінімальну, середню зарплату. Якщо ми говоримо про солідарне суспільство, то, безперечно, потрібно турбуватися про найбідніших, робити кроки назустріч таким людям. Це буде не тільки по-людськи, це буде й вигідно державі, адже ці люди нічого взагалі не заощаджують. Вони отримали гроші, й відразу ж пішли й купили виняткова українські товари, імпорту вони не беруть.

РЕД.: ***Сергію Леонідовичу, ви не тільки Голова Національного банку, а й голова партії «Трудова Україна». Чому ви для себе обрали саме цю партію, чи були пропозиції від інших політичних структур?***

ТІГІПКО: Звичайно, вибір був. Чому саме «Трудова Україна»? Бо була вже достатньо організована партія лейбористського типу. Я вважаю, що за цим стоїть європейська перспектива України. Ми будемо підходити до цього, розвиваючись: дбатимемо про солідарність, про найбідніших, про розвиток економіки, про підтримку наших підприємств та про те, щоб вони, будучи конкурентоспроможними, нормально платили податки та нормально платили заробітну плату.

РЕД.: ***Ви трохи зачепили партійні проблеми. Нам збоку видно, що у вас є три—чотири центри впливу (Шаров, Деркач, ви та Пінчук). Як у цьому розібратися?***

ТІГІПКО: Не поспішатимемо з висновками. Маріонеткою я ніколи не був і не буду, тож у разі потреби вольові якості продемонструвати мені легко.

РЕД.: ***На вашу думку, як розвиватимуться політичні події до президентських виборів?***

ТІГІПКО: Буде проголосовано зміни до Конституції, зміни до Закону «Про вибори», в тому числі і про місцеві. Вони відбуватимуться на пропорційній основі. Гадаю, що більшості вдасться домовитися про єдиного кандидата.

РЕД.: ***Наскільки реально сьогодні говорити про єдиного кандидата?***

ТІГІПКО: Реально. Якщо тільки проходить політична реформа — цілком реально.

РЕД.: ***У кого найбільші шанси з більшості?***

ТІГІПКО: Найбільші шанси в тієї людини, яка буде на той час Прем'єр-міністром. Вважаю, що буде Віктор Янукович.

РЕД.: ***Ви допускаєте думку, що у квітні може статися зміна Прем'єр-міністра?***

ТІГІПКО: Ні. Навіть якщо політична реформа не пройде, почнеться зовсім інша гра.

РЕД.: ***Депутатську групу «Народний вибір» прив'язують до партії «Трудова Україна». В основному там луганські депутати, які мають добрі контакти з донецькими. В інтерв'ю «Дзеркалу тижня» Микола Гапочка сказав, що Янукович, на його думку, не найкраще підходить на єдиного кандидата. А Володимир Малинкович в одному з видань сказав, що в майбутньому президент повинен бути арбітром у політичній реформі, а Янукович не має таких якостей. Як би ви прокоментували ці висловлювання?***

ТІГІПКО: З «Народним вибором» у нас справді дуже тісні стосунки, і практично всі питання, з яких доводиться голосувати, ми узгоджуємо. А щодо кандидата, то візьміть будь-яку людину — і відразу помітите якісь недоліки. Звідси — і коментарі.

РЕД.: ***Якщо група «Народний вибір» голосуватиме разом з вами, тоді скажіть, чому вони налаштовані проти пропорційних виборів?***

ТІГІПКО: Гадаю, що пропорційні вибори — це надзвичайно складне питання для мажоритарників. 262 голоси є, і це вже історія. А тепер подумаймо: потрібна нам політична реформа чи ні, потрібен нам потужний президент чи ні? Тому я вважаю, що тут ситуація зміниться і багато депутатів перегляне свої позиції щодо політичної реформи.

РЕД.: ***Політична реформа неповноцінна, якщо не відбудеться реформа місцевого самоврядування. Як ви дивитеся на те, щоб намісників Президента скасувати, надати право обраним радам формувати виконавчі органи?***

ТІГІПКО: Нам слід створити велику кількість центрів, звідки йтимуть ініціативи. Ми зараз виховуємо регіональний пасив. Ті країни, які мають потужні штати, землі, кантони, від цього лише виграють.

Якісь наглядові функції центральної влади мають залишатися за адміністраціями. Нам потрібно зробити дуже багато реформ. Отож їх треба просто проводити.

РЕД.: ***Є така капосна дама, Мадлен Олбрайт, яка сказала, що коли в Україні вибори пройдуть недемократично, то керівництво повинно знати, що їхні банківські рахунки за кордоном буде заблоко-***

вано. Як ви це прокоментуєте? Чи можливі санкції з боку міжнародних організацій певних країн?

ТІГІПКО: Певні висловлювання йтимуть і з боку Європейського союзу, і з боку Сполучених Штатів, трошки пізніше — і з боку Росії, але, на мій погляд, найголовніше тут пам'ятати одне: середньостроковий, довгостроковий економічний розвиток неможливий без демократії. Ми самі маємо бути зацікавлені в тому, щоб усе пройшло демократично. Адміністративний ресурс не пройде, потрібна абсолютна публічна діяльність, ніякого тиску не треба робити.

РЕД.: ***Яким ви бачите своє місце на президентських перегонах і наскільки правдиві чутки, що ви за жодних обставин не будете балотуватися у кандидати в Президенти?***

ТІГІПКО: Ніколи не говори ніколи? Я не можу — як на Біблії — сказати, що за жодних обставин не балотуватимуся у Президенти. Чому? Тому що є партія, яку я очолюю, і якщо не пройде політична реформа, то ймовірність того, що кілька кандидатів піде одноосібно на вибори, велика. Хоча, наголошую, це варіант "якщо...". Позиція Президента — бути арбітром, він не втручатиметься в те чи інше політичне життя, а ми політична партія, ми хочемо влади, нам така позиція менш цікава, ми хочемо мати максимальне представлення в парламенті, повинні думати про формування уряду, про місцеву владу і т. п. Тому все залежатиме від того, як проходитиме політична реформа

Що стосується рахунків з ПДВ, то в нас були застереження, і до останнього часу ми сумнівалися. ПДВ втрачає позицію основного податку. Це неправильно. Чому? Тому що дуже багато відбувається махінацій. Який вихід? Коли ви створили закон і бачите, що він не працює, треба дуже швидко його шліфувати. Жодний закон не можна відшліфувати та покласти його «на життя». ПДВ у всьому Європейському союзі працює, крім нас. Я вважаю, що з кардинальними змінами з ПДВ ми втратили велику кількість грошей. Рахунок фірми—«метелика» не може спрацювати в комерційному банку, доки там не буде позначки міліції, яка повинна дати дозвіл на штамп, доки він не принесе цю печатку в комерційний банк, і поки не буде рішення податкової адміністрації. Не можу зрозуміти, чому ми тут не наводимо порядок.

РЕД.: ***Пройшла інформація, що в Росії в обмінних пунктах з'явилася гривня. Наскільки гривня стає міжнародною, наскільки впливають на нашу валюту зміни, що відбуваються на міжнародному ринку з доларом, євро тощо? Яких змін із гривнею можна чекати з огляду на політичну ситуацію?***

ТІГІПКО: Вважаю, що ситуація з євро і доларом працює сьогодні на гривню. На сьогодні гривня має підстави тільки посилюватися. Якщо ми будемо багато про це говорити і, тим паче, діяти, то реакція буде дуже швидка, і ми її вже бачимо. Перевищення пропозиції над попитом становило останнім часом майже 190 млн. дол. Це свідчить про те, що люди починають збуватися іноземної валюти та переходять на гривню. У нас є всі підстави, щоб гривня була стабільною найближчий час. Поки що ми не говоримо про зміну політики Національного банку. Ми і надалі будемо залишатися дуже серйозним гравцем.

РЕД.: ***Як ви оцінюєте ефективність роботи Державного казначейства? Чи мали ви застереження з приводу запровадження спецрахунків з ПДВ?***

ТІГІПКО: Що стосується Державного казначейства, то вважаю, що переведення всіх грошей на єдиний рахунок — це помилка. Тому що ми вивели гроші з банківських рахунків, а це були гроші, які працювали на економіку.

З другого боку, ми зробили ситуацію достатньо поганою, регульованою на макрорівні, тому що, скажімо, на банківських рахунках п'ять млрд., а на Держказначействі шість млрд., і ці гроші лежать в Національному банку. Але в будь-який час уряд може виштовхнути їх на ринок, то ж контролювати ціни надзвичайно важко.

Вважаю, головне — щоб Казначейство контролювало не самі гроші, а проведення тендерів.

Є ще інша позиція, з якою не можу погодитися. Місцева влада в невеличких містах повинна тісніше співпрацювати з банками. Не розумію, чому роздають землю під заправки, чому місцева влада сама не може побудувати ці заправки і віддати в оренду з певними умовами використання? Чому місцева влада не може взяти серйозний кредит у банку, побудувати відразу 20, 100 автостоянок і від цього отримувати гроші?

РЕД.: ***Перехід на формування статутних фондів комбанків у гривні — перспектива чи мрія?***

ТІГІПКО: Приймемо таке рішення. Треба привчати всіх, що гривня стабільна.

РЕД.: ***Найжорсткіший норматив Нацбанку щодо адекватності капіталу?***

ТІГІПКО: Десять відсотків, усі банки їх уже виконали. Адекватність капіталу — це відношення активів до капіталу: що вище це відношення, то надійніший банк. В Європейському союзі — 8 відсотків, але ризики в Україні набагато більші. Візьмемо країни Балтії — 10 відсотків, Росія — 10, Білорусь — 12 і т. п.

Щоб банківська система була надійною, потрібно цей показник піднімати, тому наша позиція, Національного банку, буде незворотна. Я раджуся з комерційними банками з таких питань, але позиція буде жорстка.

Що стосується капіталізації, то ми приймемо на правлінні низку рішень, які покращать банкам можливість збільшувати свої статутні капітали. Думаю, зможу переконати правління, щоб це було у гривні. Нема чого євро рахувати, це незручно для українця. Треба дбати про стабільність гривні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Де згоди доброї в товаришів нема, до діла братись там дарма

КОМЕНТАР

Майже за І. Криловим триває робота з підготовки Генеральної угоди на 2004—2005 роки між Кабінетом Міністрів, профспілками і роботодавцями. А без об'єднання зусиль усіх трьох соціальних партнерів, без конструктивного діалогу та співпраці годі сподіватися на успішну реалізацію соціально-економічної політики в державі.

Закон велосипеда

Під час переговорного процесу Кабмін і Федерація роботодавців України (ФРУ) не знайшли порозуміння у питанні так званого економічного націоналізму —політиці виваженого державного протекціонізму вітчизняним товаровиробникам. Уряд не погоджується **повністю заборонити придбання за рахунок бюджетних коштів товарів іноземного виробництва, аналоги яких виготовляють національні товаровиробники**. Урядовці відхилили запропоновану роботодавцями систему квотування й удосконалення відповідних митно-тарифних регуляторів ввезення в Україну товарів іноземного виробництва. А це, на думку, приміром, експертів УСПП, матиме серйозні економічні наслідки. Бо в країні вже спостерігається істотне збільшення імпорту. Торік, порівняно з 2002 роком, на 34 відсотки. Фактично — це «здача» внутрішнього економічного простору. А що за цим стоїть? Скорочення вітчизняного виробництва, зменшення кількості робочих місць. Далі спрацьовує «закон велосипеда». Будь-яке підприємство живе за принципом: доки їдеш — стоїш, зупинився — упав. А вже не всі з тих, хто впаде, зможуть піднятися.

Народна мудрість каже: «Думаєш дати, то подумай, де взяти». Чи є реальним запропоноване профспілками підвищення середньої зарплати не менш як на 40 відсотків? Чи враховує ця пропозиція макропоказники розвитку країни, фінансово-економічний стан підприємств, багато з яких «балансують» на згаданому «велосипеді»?

Якщо прийняти за основу розрахунки профспілок, то середня зарплата в економіці у 2004—2005 роках порівняно з 2003 роком має підвищитися мало не вдвічі. Але, вочевидь, для такого різкого стрибка немає економічного підґрунтя.

Якщо йти за Кабміном, то розрахункова пенсія знижується в середньому на 25—55 гривень. Ось тобі й вільне трактування підходів.

Більше того, підвищення зарплати, яке не забезпечуватиметься адекватним зростанням продуктивності праці та обсягів виробництва, призведе до істотної зміни структури витрат і, зрештою, — масштабу цін за всіма видами економічної діяльності. Споживчі ціни зростуть на 10—15 відсотків. Чи зцементує це соціальну стабільність?

Найкраща помилка та, якої припускаються в навчанні

Із моменту істотного зменшення (до 13 відсотків) податку на доходи громадян з 1 січня нинішнього року Міністерство праці та соціальної політики мало вжити невідкладних заходів із синхронного зниження оподаткування фонду оплати праці (ФОП). Але рівень навантаження на ФОП залишився, як і раніше, високим. Отож чи не будуть лише мріями наші сподівання на скорочення обсягів тіньової економіки після запровадження 13-відсоткового податку на доходи громадян?

Соціальні партнери ніяк не дійдуть згоди і щодо формування фондів соцстраху. Наприклад, неефективний розподіл загальної суми страхових внесків призвів до того, що Фонд соціального страхування від нещасних випадків перебуває на межі фінансового краху —дефіцит його бюджету на 2004 рік перевищує 400 млн. гривень. Водночас інші фонди дозволяють собі витрати, які не пов'язані з їх прямими обов'язками. Так, у 2004 році всі фонди соцстраху загалом планують спрямувати на нестрахові витрати більш як 1 млрд. гривень. **Непріоритетні види витрат має бути зупинено, або хоча б зменшено,** переконані у ФРУ.

Є у соціальних партнерів розбіжності і стосовно стану і перспектив проведення пенсійної реформи. Роботодавці наголошують на необґрунтованому рішенні уряду про вільне трактування показника середньої зарплати за 2002 рік та показників середньомісячної зарплати робітників і службовців, зайнятих у галузях національної економіки, за 1958—1991 роки. Відомо, що **уряд запропонував використовувати для перерахунку пенсій показник середньої зарплати за 2002 рік у розмірі 306,45 гривні. Але водночас, за даними Держкомстату, середня зарплата в той самий період становила 376 гривень. То чому б за відправну точку не взяти цю цифру із офіційної статистики?** Бо, якщо йти за Кабміном, то розрахункова пенсія знижується в середньому на 25—55 гривень. Ось тобі й вільне трактування підходів.

Григорій Сковорода якось сказав, що найкраща помилка та, якої припускаються в навчанні. Соціальні партнери, про які йшлося вище, під час «навчання» — підготовки до ухвали Генеральної угоди, конструктивного діалогу, ще можуть дійти консенсусу. І це реально. Бо відповідальність перед народом за наслідки прийнятих рішень надто велика.

Леонід БРОВЧЕНКО.
Мал. Сергія АРТЮШЕНКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалки, буд. 2) порушив справу № 6/8 від 05.02.2004 року про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Сопич» (41412, с. Сопич, Глухівського району, Сумської області, код ЄДРПОУ № 30902684, р/р № 26001384 в Глухівській філії АППБ «Аваль», МФО 337524).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Калюжного Миколу Івановича (ліцензія серії АА № 249716 від 19.10.2002 року, місцезнаходження: 41800, м. Білопілля, Сумської області, вул. Карла Лібкнехта, буд. 43, тел. (243)-9-11-49, 9-28-74.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються господарським судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 26.02.2004 р. по справі № Б-19/149-03 визнав банкрутом відкрите акціонерне товариство «Близнюкиагрохім», (ЄДРПОУ 5490995, смт. Близнюки, Харківської обл.,) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор — Коломийцев Г. А., ліц. АА № 520103 від 05.06.2003 р.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) від 23.02.04 р. у справі № 23/648-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ки-Ев-ЛТД» (код ЄДРПОУ 21624704, адреса: м. Київ, вул. Вишгородська, 23-а, м. Київ, вул. Кирпоноса, 10/8, р/р 260023113101 в КБ «Енергобанк», МФО 300272) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Зайцев Юрій Степанович (ліцензія АА № 249925 від 19.10.01 р., видана Мінекономіки).

Тел. (044) 234-80-89.

Регіональні аспекти міграційної політики

Із становленням України як незалежної європейської держави питання національної безпеки, національних інтересів стають складовими суспільного життя. Вже не тільки політики, а й пересічні громадяни цікавляться специфічними аспектами національної політики, що пов'язані з безпекою держави.

Однією з таких проблем, безперечно, є міграційна політика. За радянських часів вона була абстрактна, пов'язана передусім із забороною на вільний виїзд за межі СРСР та із системою прописки, яка обмежувала свободу пересування навіть усередині країни. Для громадян незалежної України міграційні проблеми з часом стали набувати практичного характеру. Особливо для тих, хто виїздить за межі держави, працює за кордоном або мешкає в прикордонних регіонах.

Міграційна політика держави — невід'ємна складова національної безпеки,

і тому більшість проблем у сфері міграції вирішують на загальнодержавному рівні. Формування міграційної політики — один із моїх пріоритетних напрямів роботи народного депутата, секретаря профільного парламентського комітету. Водночас для Закарпаття, де я був обраний до Верховної Ради, — своєрідного «мосту» між Україною та іншими європейськими державами, — міграційні питання є однією з найважливіших сторін життя цього краю. Бо значна частина закарпатців, особливо мешканців прикордонних територій, які належать до національних меншин, споконвіку підтримують тісні родинні, культурні, а сьогодні й комерційні зв'язки зі своїми закордонними сусідами. Водночас велике значення для мешканців Закарпаття має трудова міграція, за рахунок якої живуть тисячі сімей наших краян. З огляду на ці аргументи, вважаю, що питання міграційної політики України, особливо її реалізація на регіональному рівні, мають бути в полі постійної уваги з боку і представників виконавчої влади, і законодавчого органу.

В Україні є державний механізм регулювання міграційних процесів, в якому залучено органи влади всіх рівнів. Як і в багатьох інших сферах громадського життя, в цій провадять політику, що її умовно поділяють на зовнішню та внутрішню міграційну політику держави. Але як вона задовольняє інтереси громадян України, зокрема на регіональному рівні?

Аналіз міграційного руху населення України за 2002 рік свідчить, що з 25 областей лише сім мали загальне позитивне міграційне сальдо, тобто кількість осіб, які прибули до них, перевищувала кількість тих, хто вибув. А з 20 областей з від'ємним міграційним сальдо 17 мають його не лише за міжнародною, а й за внутрішньою міграцією. Така ситуація не може не турбувати та потребує підвищеної уваги і додаткових заходів для її стабілізації.

Зрозуміло, міграційна політика щодо прикордонних регіонів має відрізнятися від політики стосовно внутрішніх областей. Є зумовлені змістом міжнародних договорів України відмінності правового режиму державного кордону України в різних регіонах.

Так, західні регіони України межують з державами, які вступають до Європейського союзу і запровадили або найближчими роками запровадять стосовно України візовий режим, що значно ускладнить виїзд громадян України за її межі. Це особливо болісно відбилося на жителях західних областей, які становлять понад 60 відсотків показника такого явища, як «човникова» міграція або «прикордонний бізнес». Хоча, з другого боку, сторони докладають максимум зусиль для того, щоб мінімізувати негативні наслідки євроінтеграційних процесів наших західних сусідів. Так, уже підписано угоди про запровадження спрощеного візового режиму з цими країнами, а Угорщина та Польща запровадили безплатні візи для наших співвітчизників. Запровадження візового режиму з цими країнами фактично не позначилося на активності транскордонних зв'язків громадян України. Якщо на початку введення візових режимів спостерігалися ускладнення в роботі закордонних представництв, то нині ситуація з оформленням віз нормалізувалася.

Зрозуміло, питання візового режиму вирішують не на регіональному, а на загальнодержавному рівні. Тому, на мій погляд, відповідні державні установи, насамперед Міністерство закордонних справ України, мають постійно вживати заходів на міждержавному, загальноєвропейському рівнях, зважаючи на особливості прикордонних регіонів.

Є істотні відмінності між регіонами і щодо повернення осіб, депортованих за національною ознакою. Якщо для західних, північних, східних і центральних регіонів — це поодинокі випадки, то до південних областей повернулося кілька тисяч, а в Автономну Республіку Крим — більш як 260 тисяч осіб. А тому політика щодо цих мігрантів має бути диференційована.

Розселення іммігрантів, біженців та шукачів притулку на території України має також враховувати нерівномірність розселення етнічних груп по регіонах, особливості компактного і дисперсного їх проживання. Адже мігранти везуть із собою мову, культуру, традиції, віру, інші етнокультурні особливості тих соціумів, звідки вони прибувають. Аналіз засвідчує: імміграційні масиви не розподіляються рівномірно всією територією держави.

Мігранти розселяються насамперед у столиці, промислово розвинених регіонах із етнічно змішаним складом населення, що часом призводить до ускладнення етнополітичної ситуації.

У поєднанні з неадаптованістю та неінтегрованістю мігрантів в українське суспільство це може створити певну міжетнічну напруженість у таких регіонах. Водночас в етнічних структурах інших регіонів змін відбувається значно менше, що робить доцільним перерозподіл імміграційних масивів на їхню користь.

Різна ситуація в регіонах і у сфері незаконної міграції. Так, за даними Держкомкордону, у 2002 році більш як 75 відсотків незаконних мігрантів перетнули межі держави через Закарпатську область, а понад 72 відсотки було переправлено до України через українсько-російський кордон. Отже, ці регіони потребують додаткових заходів для протидії незаконній міграції.

Слід враховувати також відмінності демографічної ситуації у регіонах, міграційну ситуацію в сусідніх державах, рівень і характер регіонального співробітництва тощо.

Ця стаття не ставить за мету дати вичерпний аналіз відмінностей міграційних ситуацій у різних регіонах України. Однак наведені приклади свідчать про нагальну потребу врахування регіональної специфіки в міграційній політиці України. Як саме її враховано в офіційних документах?

Певні питання регіональної міграційної політики врегульовано в законах України про місцеві органи влади. Зокрема, згідно зі статтею 27 Закону «Про місцеве самоврядування» до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить забезпечення ефективного використання трудових ресурсів, тобто питання, що безпосередньо стосується проблеми трудової міграції. Ширші повноваження надано місцевим державним адміністраціям. Відповідно до закону вони мають забезпечувати виконання актів законодавства з питань громадянства, пов'язаних з перебуванням іноземців та осіб без громадянства, сприяти органам внутрішніх справ у додержанні правил паспортної системи; проводити роботу, пов'язану з розробкою та здійсненням заходів щодо розміщення, працевлаштування, соціально-побутового і медичного обслуговування біженців, а також депортованих осіб, які добровільно повертаються до регіонів їх колишнього проживання; забезпечувати виконання законодавства стосовно міграції. Наведені положення стосуються повноважень регіональних органів влади, але не визначають підходів до вирішення міграційних проблем в різних регіонах.

Прикладом диференційованого регіонального підходу до розв'язання міграційних питань може слугувати процес визначення в 1995 році регіонів розселення біженців. Одна з вимог до адміністративно-територіальної одиниці — це те, щоб вона не була прикордонною. А тому

Регіонами розселення біженців відповідно до постанови Кабінету Міністрів від 8 червня 1995 року (чинність її призупинено постановою від 1 березня 1999 року) було визначено населені пункти Вінницької, Івано-Франківської, Хмельницької і Черкаської областей.

Про необхідність врахування інтересів регіонів ідеться в затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2002 року Порядку формування квоти імміграції. Квоту формують за категоріями іммігрантів і за регіональним принципом (з урахуванням демографічної ситуації) згідно з пропозиціями центральних та місцевих органів виконавчої влади щодо граничної кількості іммігрантів, які мають бути прийняті протягом календарного року відповідним регіоном.

В умовах відсутності законодавчо визначених засад міграційної політики України деякі аспекти регіональної міграційної політики можна знайти в актах місцевих органів влади.

Кілька нормативно-правових актів, спрямованих на розв'язання проблем осіб, депортованих за національною ознакою, було прийнято в Автономній Республіці Крим.

Усе-таки слід зазначити: поки що регіональні аспекти міграційної політики України враховують неадекватно. Так, наприклад, Кабінет Міністрів 20 серпня 2003 року затвердив програму регулювання міграційних процесів на 2003—2005 роки, в якій дається стислий аналіз ситуації в Україні й жодного слова немає про її регіональну специфіку.

Під час формування засад міграційної політики держава має визначити свої інтереси та пріоритети розселення прибульців по регіонах країни з врахуванням загальнодержавних інтересів та регіональної специфіки. Ці інтереси мають бути збалансовані і не повинні призводити до формування регіональних міграційних політик, які не відповідають або йдуть урозріз із загальнодержавною. Не можна також погодитися з ситуацією, коли головні елементи міграційної політики визначають винятково регіони. Це, на нашу думку, суперечить вимогам пункту 10 частини першої статті 92 Конституції, відповідно до якого засади регулювання міграційних процесів мають визначатися тільки законами.

Не викликає сумніву, що через свою специфіку регіони можуть мати різні погляди на цю проблему: деякі з них зацікавлені в припливі іммігрантів, іноземної робочої сили, інші — категорично проти цього. Залежно від видів міграційних потоків в одних випадках, на нашу думку, має бути пріоритетною позиція регіонів (наприклад, в імміграційних питаннях), в інших (повернення депортованих осіб, розселення біженців) — центру, однак остаточне рішення мають приймати центральні органи виконавчої влади.

На жаль, в Україні ще немає нормативно-правового акта, котрий комплексно визначав би основи державної міграційної політики. В нормативно-правових актах, у яких питання міграційної політики регулювалися серед інших питань, не приділено уваги регіональним проблемам.

Одним із загальнодержавних актів, що безпосередньо стосуються міграційної політики, є концепція державної регіональної політики, схвалена указом Президента України від 25 травня 2001 року. Одним із головних принципів визначено налагодження міжнародного співробітництва у сфері регіональної політики, наближення національного законодавства з цього питання до норм і стандартів Європейського союзу, а також розвиток транскордонного співробітництва як дійового засобу зміцнення міждержавних відносин та розв'язання регіональних проблем. І хоча в наведеному положенні термін «міграція» не вжито, зрозуміло, що розвиток транскордонного співробітництва передбачає насамперед спрощення порядку перетину державного кордону населенням прикордонних регіонів.

Крім того, на другому етапі її реалізації, починаючи з 2003 року, треба розробити та реалізувати державну політику регулювання внутрішньорегіональної та міжрегіональної трудової міграції.

Концепція — це погляд на те, якою має бути політика, але для того, щоб її реалізувати, потрібні механізми та інструменти. Реалізацію концепції державної регіональної політики, а також підготовку і внесення проектів необхідних нормативно-правових актів покладено на Кабінет Міністрів України. Уряд досить своєрідно підійшов до виконання указу Президента України. 13 вересня 2001 року Кабінет Міністрів України затвердив заходи з реалізації концепції. Однак серед них не передбачено механізму її виконання.

Уряд вніс на розгляд Верховної Ради проект закону «Про основні засади державної міграційної політики України». У законопроекті регіональній міграційній політиці приділено недостатньо уваги. Ідеться лише про забезпечення регулювання міграційних процесів з урахуванням соціально-економічної і демографічної ситуації в регіонах та про затвердження і виконання регіональних цільових програм. Як зазначалося вище, має бути враховано значно більше аспектів регіональної міграційної політики, вона повинна бути збалансована та гнучкіша.

На нашу думку, законопроект має містити положення про принципи розселення мігрантів по регіонах країни. Регіональна міграційна політика має бути селекційна залежно від потреб регіону і категорій мігрантів. Зрозуміло,

Розселення іммігрантів, біженців має регулюватися економічними методами з дотриманням права мігрантів на свободу пересування і вільний вибір місця проживання.

Саме на цих засадах має бути розроблена і затверджена міграційна програма, що передбачатиме і загальнодержавні заходи, і заходи, спрямовані на розв'язання міграційних проблем у конкретних регіонах.

Дієвим механізмом досягнення мети є розробка і реалізація регіональних міграційних програм, за допомогою яких можна було б забезпечити системний підхід до виконання поставлених завдань. Запропонований комплексний підхід до врахування в міграційній політиці регіональної специфіки забезпечить ефективне управління цими процесами в Україні.

А головне, під час формування будь-якої державної політики, зокрема і у сфері міграції, маємо пам'ятати, що це не якась абстрактна, бюрократична діяльність, а складова суспільного життя наших громадян, котра безпосередньо зачіпає їхні інтереси, впливає на реалізацію їх основних громадянських прав: свободу вибору місця проживання, свободу пересування, свободу вільного в'їзду до держави та виїзду з неї. Це — практична можливість вільно спілкуватися з родичами та знайомими за межами держави, вирушати в туристичні поїздки і для працевлаштування, підтримувати національно-культурні та економічні зв'язки з громадянами інших країн, тобто бути громадянином демократичної держави, яка відкрита та гостинна для всіх, хто законно до неї в'їжджає та поважає інтереси її громадян і чинні в ній закони.

Іштван ГАЙДОШ,
народний депутат України.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«У мене такі маленькі діти. Їх аж шестеро...»

...Гортаю робочий зошит на особистому прийомі громадян народного депутата у 217-му виборчому округу столиці Станіслава Сташевського. Сторінка за сторінкою. Вчитуюся у заяви, надіслані поштою. Їх не увібрати у кілька томів. Ніби б'ється пульс цілого міста. Та все з перебоями: труднощі, невдачі, черствість, байдужість — супутники на життєвих дорогах сотень киян. Важка ноша, від якої нікуди не дітися. Адже для багатьох прийом у депутата — остання надія.

С. СТАШЕВСЬКИЙ

Не скоро заростуть стежки до народних депутатів. Не скоро...

Скрізь наражалася на бездушність

Тоня Шульга залишилася круглою сиротою на п'ятому році життя. Виросла у дитячому будинку. Згодом закінчила Черкаське будівельне училище, де була на повному державному забезпеченні. Старанно навчалася і відразу вступила до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту, а з другого курсу перевелася до столичного вузу, який і закінчила 1992 року. Тоді, як відомо, інститути перестали видавати направлення на роботу. Тож молоді спеціалісти втрачали гарантії на роботу й житло. Як діяти круглій сироті?

Залишилася Антоніна жити у студентському гуртожитку. Без постійної прописки на квартирний облік не брали. Згодом і з гуртожитку виписали. Отак одинадцять років не з власної волі «бомжувала» у Києві інженер-сирота Антоніна Шульга. До яких тільки владних інстанцій не зверталася, скрізь наражалася на бездушність і некомпетентність.

Добре, що народний депутат Станіслав Сташевський сам пройшов дорогою від випускника профтехучилища до міністра і знає, як мовиться, «усі входи і виходи». Тож б'є чолом народний депутат до президента холдингової компанії «Київміськбуд» Поляченка: «Прошу вас, шановний Володимире Аврумовичу, не залишитися байдужим до сирітської долі і з притаманною вам чуйністю допомогти Антоніні Шульзі».

Читаю у робочому зошиті: «Інженера Шульгу А. М. працевлаштовано у ВАТ ДБК-4, постійно прописано в гуртожитку ЖУ «Південне» ДП «Екос». У січні 2004 р. зараховано на квартирний облік».

Зупиниться серце — зупиниться життя

Киянка Валентина Ломакіна завершила трудову біографію і вийшла на пенсію. Але здоров'я, як кажуть, не вічне — підводило серце. І ось фінал: треба невідкладно робити операцію із заміни серцевого клапана.

У подібних випадках людина впадає в розпач. І це зрозуміло. Київський міський голова Олександр Омельченко розпорядився, щоб в Інституті серцево-судинної хірургії ім. Амосова операції із заміни серцевих клапанів киянам робили безплатно. Інститут береться за операцію, але де бідній пенсіонерці взяти 3500 гривень, щоб заплатити за необхідні медикаменти?

Безвихідь... Дорога в небуття. І вже власне серце народного депутата починає боліти. Звернутися до міського голови? Але ж у самого Омельченка прохань, заяв, скарг у сотні разів більше.

Гортаю цю справу і ніби відчуваю її тягар. Парламентарій пересилив себе і попросив у міського голови допомоги. Омельченко не відмовив.

Оперували Валентину Ломакіну 22 січня. Нині вона почувається добре, бавить чотиримісячну онуку, допомагає по господарству.

Життя триває.

За міністра відповіли інші

У Києві залишилася одна-єдина багатодітна родина, що мешкає в гуртожитку. Унікальна ситуація за її парадоксальністю. Мати Лілія Степанівна Білоцерківець працює в установах Збройних сил України. Живе родина у кімнаті гуртожитку МО по вул. Січневого повстання. Площа «апартаментів» — 18,4 квадратного метра. Дитячі ліжка стоять одне над одним. Звісно, родину взято на пільговий житловий облік як багатодітну сім'ю.

«Шановний Станіславе Телісфоровичу! У мене такі маленькі діти. Їх аж шестеро. Донесіть, будь ласка, материнський крик відчаю до тих людей, які мають його почути».

Це — голос матері.

Народний депутат добивається, щоб місто передало цільову квартиру Міністерству оборони. Але цільове виділення квартири навмисно перекрутили, мовляв, «це ліміт міністерства 2003 року».

Парламентарій просив керівника в міністерстві розглянути його звернення особисто і так само поінформувати. На жаль, цього не сталося. Відповіли заступники. Справді, така домовленість була, але за умови одночасного відселення міськдержадміністрацією 30 сімей, які мешкають у цьому гуртожитку, для подальшого його використання під Музей Івана Гончара, створення якого передбачено указом Президента. При цьому автор відписки натякнув народному депутатові, що облаштування музею і проблеми багатодітної родини, зрозуміло, не йдуть у порівняння.

Ні, не скоро заростуть стежки на прийом до народних депутатів. Не скоро...

Анатолій КАРАСЬ.

P. S. ***У 2003 році на ім'я народного депутата Станіслава Сташевського надійшло 758 заяв-звернень громадян, 167 виборців побували в нього на особистому прийомі.***

За міжнародного перевізника замовте слово

ТРАНСПОРТ

Йдеться про сотні тисяч трудівників, причетних до міжнародних автомобільних перевезень (МАП). А з сім'ями набереться й до мільйона людей, котрі мають шматок хліба з праці в цій сфері. Самих лише вантажівок у міждержавній автоперевізницькій орбіті нині крутиться до 16 тисяч. Тож оминати чи замовчувати проблеми, яких тут накопичилося безліч, — не вихід зі становища. Саме на цьому наголошували учасники «круглого столу» «Міжнародні автомобільні перевезення: проблеми та їх розв'язання», що його організувало Міністерство транспорту України.

Представники Кабміну, міністерств і відомств, підприємств і організацій різних форм власності, котрі займаються міжнародними автоперевезеннями, аналогічної асоціації, що об'єднує цих людей, народні депутати України, гості з близького зарубіжжя зусібіч обговорювали тему, вказували на шляхи виходу з непростого становища, що склалося за останні роки.

Допікають бюрократичні перепони і побори

Проблем чимало і тому, що перевезенням вантажів через кордон, у тому числі й небезпечних, займається багато організацій і людей. З-поміж нерозв'язаних питань виділялися такі, як оформлення віз, розрахунки векселями в разі імпорту автотранспорту, контроль вантажів на кордоні, виконання міжнародних угод з цих перевезень тощо. А головним завданням присутніх було, як підкреслив заступник міністра транспорту України Семен Кроль, полегшити роботу й створити необхідні умови для працівників міжнародних перевезень вантажів.

Допікають перевізників не лише всілякі бюрократичні перепони, а й звичайнісінькі побори чиновників багатьох відомств і міністерств, контролюючих органів. І їх не об'їхати і не обійти, кажуть перевізники. А пояснення одне: мовляв, це кордон, державні інтереси, тому й така пильність та прискіпливість. Хоча за цим чиновницьким завзяттям неважко побачити й інші інтереси. Асоціація міжнародних автоперевізників (АсМАП) для учасників зібрання підготувала перелік майже 30 найістотніших проблемних питань-бар'єрів, які гальмують розвиток важливої справи в Україні. У перевізників небезпечних вантажів, приміром, чимало претензій до Департаменту ДАІ, серед яких простішої, здається, й не може бути: скоротити процедуру оформлення, видачі спецдозволів, погоджень маршрутів курсування.

Необтяжливі начебто й претензії і до чиновників МЗС: великі терміни розгляду документів, надто багато вимагають їх представляти консульствам, великий відсоток необгрунтованих відмов у відкритті віз водіям-міжнародникам, які працюють на ринку понад п'ять років, малий термін дії цих віз, обов'язкова присутність під час співбесіди з працівниками консульських відділів.

Та чи не найбільше проблем створюють перевізникам прикордонні й митні служби країни, Мінтранс, служба автодоріг, МінАПК, Мінохоронздоров, Міністерство екології та використання природних ресурсів, котрі, крім усього, ще й не виконують рішень Міжнародної конвенції контролю вантажів на кордоні і міжурядових угод. Претензії найрізноманітніші — від ремонту автодоріг до створення комп'ютерної системи з банком даних.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Гордіїв вузол

Багато нарікань і претензій мали присутні до роботи пропускного пункту «Ягодин». Вони, наприклад, наполягають на відміні обов'язкового проведення всіх видів митного контролю вантажів і транспортних засобів лише на території термінала «Ягодин». Крім того, давно назріла потреба збільшити його пропускну спроможність.

Цей термінал неабиякий інтерес викликав і в журналістів, на що не міг не зреагувати заступник міністра транспорту Семен Кроль:

— Питання справді болюче. З цього приводу ми зверталися до Кабміну, підготували бригаду з фахівців, працівників правоохоронних органів, представників АсМАП, яка має все з'ясувати і розставити крапки над «і», побачити, хто насправді там «харчується», кому вигідні такі порядки і хто повинен усувати недоліки.

Як досягти спрощеної процедури перетину кордону, вдосконалити дозвільну систему, котрі забирають багато часу; як налагодити оперативну співпрацю Мінтрансу з митниками і прикордонниками, не допускати зловживань, що стали неподиноким явищем? — на ці та інші запитання учасники зустрічі намагалися знайти відповіді. Вони також попросили народного депутата України Ореста Климпуша, котрий узяв участь у роботі «круглого столу», ознайомити з обговорюваними проблемами колег з профільного комітету Верховної Ради, сприяти, щоб швидше приймали нормативно-правові й законодавчі документи, які мають полегшити роботу вітчизняним перевізникам.

С. Кроль зауважив, що нині фахівці підготували, а у відповідних департаментах Мінтрансу опрацьовано чимало майбутніх законів, котрі сприятимуть кращій роботі МАП. Це закони про транзит, експедиторську діяльність, зміни до закону про транспорт, про дорожній рух, автомобільні дороги та інші. Їх погоджують з міністерствами і відомствами, готують Кабміну, народним депутатам і профільному комітету Верховної Ради України.

Із колимагами в Європу?

Із травня, як відомо, наші західні сусіди приєднуються до Євросоюзу, тому працювати вітчизняними «чорними автомобілями», як висловився С. Кроль, буде ні з ким. Ось чому треба багато зробити, щоб наші автотранспортні засоби відповідали стандартам «Євро-2» і «Євро-3». А їх, колимаг, що не відповідають цим стандартам, — 42 відсотки з майже 16 тисяч авто, котрі є на балансі АсМАП.

Для порятунку справи, щоправда, дещо робиться: митно-тарифна рада прийняла рішення про зменшення в'їзного мита на тягачі з 20 до 5 відсотків. Асоціація разом з Мінтрансом звернулася до Кабміну з проханням розв'язати питання нульової ставки ПДВ на ввезення рухомого складу, котрий відповідає нормам «Євро-3», на територію України. Якщо Кабмін підтримає цю пропозицію, то в нас, як вважають чиновники, не буде проблем із заповненням міжнародного простору нашим транспортом. Коли ні — цей простір заповнять поляки, турки, росіяни й білоруси.

Учасники погодилися з тим, що вже час не тільки організовувати нові робочі місця, а й створювати належні умови праці міжнародним автоперевізникам, які піднімають престиж країни, до державної скарбниці вносять значні кошти. І якщо вже кажемо, що йдемо до Європи, зауважив С. Кроль, то треба дбати про екологію транспорту та автошляхів не лише на словах, а й на ділі, розв'язувати проблеми безпеки руху, заторів на дорогах, якості цих доріг.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

Альянс бажає розширювати співпрацю в науковій сфері

Україна посідає друге місце серед країн — партнерів НАТО за участю у програмі «Наука заради миру»

Як повідомила «ГУ» Сюзанн Михаельс, котра займається в НАТО фінансуванням і підтримкою прикладних досліджень й перебувала з візитом у Києві, Україна бере участь у 10 відсотках проектів у рамках програми «Наука заради миру», але «ми хотіли б збільшити кількість спільних проектів і рівень участі в них України, адже маємо спеціальні конкретні заходи в рамках щорічного Цільового плану».

Для НАТО пріоритетний підхід знизу догори: будь-який науковий працівник країни-партнера може звернутися в штабквартиру альянсу з приводу пропонованих ним проектів чи тих, у яких він хотів би взяти участь. На веб-сторінці www. nato. int/scince є аплікаційні форми та анкети. Інший шлях — звернутися у Центр інформації та документації НАТО в Києві. Той, хто звертається по проект, повинен мати партнера у країні НАТО чи заявити про бажання приєднатися до якогось колективу. За п'ять років від українських учених прийнято близько 40 відсотків заявок. Це свідчить про успішність співпраці, вважає пані Михаельс. Тільки цього року заплановано 11 семінарів за участю українських науковців.

Нині українці працюють у 11 проектах. «Наука заради миру» підтримує проекти в галузі прикладних досліджень, що мають солідний бюджет: 275 тис. євро на кожний проект. Із них 60 відсотків в основному йде на придбання устаткування, яке після завершення проекту залишається в Україні.

НАТО також співробітничає з Міністерством науки та освіти, щоб визначити пріоритети для України. Починаючи з цього року для альянсу пріоритетною є сфера безпеки. До того ж якщо країна розглядає певну проблему як загрозу своїй безпеці, то вона може також запропонувати НАТО власний проект. До речі, нові пріоритети було визначено в Україні під час засідання Наукового комітету НАТО в Києві в червні минулого року. Натовці готові працювати й в інших галузях науки — фізико-інженерній справі, хімії, у сфері біотехнологій, суспільних наук і навіть політології. Приміром, на думку глави Центру інформації та документації НАТО Мішеля Дюре, варто подумати про проект створення системи моніторингу процесу соціальної адаптації у зв'язку зі скороченням Збройних сил. «Такий проект, безперечно, має зв'язок із НАТО і міг би бути реалізований в Україні, яка здійснює військову реформу», — зазначив він.

Яна СТАДІЛЬНА.

Французька весна

Лазерним шоу на майдані Незалежності розпочнеться незвичайний сезон в Україні, якому самі французи дали назву «Французька весна». Посол Франції Філіпп де Сюремен пообіцяв під час прес-конференції, що 1, 2 і 3 квітня починаючи з 20.30 фасад Київської Національної музичної академії кияни не впізнають і побачать щось неймовірне. А офіційне відкриття Місяця французької культури відбудеться в Національній опері. Причому, як повідомив Міністр культури України Юрій Богуцький, вечором пам'яті Сержа Лифаря буде започатковано не тільки «Французьку весну», а й святкування 100-річчя Лифаря у Франції та нашій державі.

А ще організатори французького сезону подбали, щоб виставки, вистави, концерти побачило якомога більше людей, тож заходи плановано провести в шести великих містах — Києві, Львові, Харкові, Дніпропетровську, Одесі та Донецьку. Ретроспективу фільмів за участю Фанні Ардан презентуватиме сама акторка, яка 2 квітня планує прибути до Києва. А на Жерара Депардьє очікують вже сьогодні.

Чому «Французька весна» розпочнеться у квітні? «Цей місяць обрано не випадково, — зауважив пан Філіпп де Сюремен. — Напередодні розширення Європейського союзу ми хотіли б показати, наскільки Україна важлива для нас як партнер. Перед Днями Франції розпочнеться Рік Польщі в Україні. Нещодавно завершилися Дні Німеччини. Європа — не тільки географічне поняття, а й культурне. Хотів би зацитувати одного з ініціаторів створення ЄС Жана Моне, який сказав: «Якби треба було знову створювати спільну Європу, слід було б розпочати не з економіки, а з культури».

Наталя ФІЛІПЧУК.

ФОТОФАКТ

На миколаївському ВАТ «Завод «Металіст» на замовлення «Укрморпорту» і Одеського порту розпочато будівництво буксира криголамного типу «Гермес». Окрім традиційного ходу він зможе тягти судна боком. Буксир спустять на воду через дев'ять місяців.

На знімку: формуванням корпусу буксира керує бригадир суднових складальників Сергій Соколов.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Абсурд, коли кожний конфлікт подається як інспірований владою

В Україні заборонено цензуру і будь-яке втручання (у тому числі з боку органів влади) в роботу ЗМІ. Про це заявив Голова Держкомітету телебачення і радіомовлення Іван Чиж на зустрічі з акредитованими в Україні представниками дипкорпусу.

Іван Чиж назвав абсурдом ситуацію, коли кожен конфлікт на вітчизняному медіаринку — «навіть господарський», подається як інспірований владою. Він нагадав про ініціативу Леоніда Кучми та відповідне рішення Верховної Ради України запровадити на період президентської передвиборної кампанії мораторій на перевірки ЗМІ, додавши, що «це дуже серйозний сигнал про довіру владі» (точніше, до влади. — «ГУ»).

Недовірливі дипломати, довідавшись про тонкощі досить ліберальних стосовно ЗМІ українських законів, почали цікавитися їх практичним застосуванням. Зокрема, ситуацією навколо радіо «Континент» на частоті 100.9 Мгц. Одне із запитань звучало так: якщо термін дії ліцензії на мовлення в «Континенту» минув ще 1999 року (останнє рішення з цього питання Верховний Суд виніс торік. — «ГУ»), то чому закрили радіостанцію тільки тепер? «Порядок у медіапросторі» навели після того, як керівництво «Континенту» оголосило, що на його частоті транслюватимуться передачі радіо «Свобода». На відміну від Держкомітету і Нацради, не всі згодні вважати це простим збігом.

Голова Нацради з питань телебачення і радіомовлення Борис Холод під час зустрічі запевнив дипломатів, що в Україні можуть говорити (звісно, у рамках закону) будь-які іноземні «голоси». Він повідомив, що Бі-бі-сі нині працює у восьми регіонах, «Німецька хвиля» — в чотирьох, радіо «Свобода» — «у Сімферополі, Тернополі та деяких інших регіонах», «Голос Америки» — у п'яти і т. д.

Зустріч відбулася в МЗС України і вів її заст. міністра Валентин Наливайченко. На запитання про тиск на ЗМІ Іван Чиж відповів: «В Україні цензура чи нав'язування програмної політики заборонена». І запевнив, що Держкомітет ніколи і в жодній формі цим не займався. «Така упередженість використовується для створення специфічного іміджу України в цій сфері, а фактично, як конкурентна боротьба проти держави з використанням інформаційних технологій», — впевнений голова Держкомітету.

До речі, цього самого дня США в особі помічника заступника держсекретаря США у справах Європи та Євразії Стівена Пайфера відгукнулися на рішення українського Президента про заборону податкових перевірок ЗМІ до виборів. «Це чудово, це зменшує той тиск, який чиниться на незалежні ЗМІ, і який ми бачимо останніми місяцями», — сказав він.

Консульство розшукує родичів загиблих

Серед загиблих під час вибуху житлового будинку в Архангельську — громадянка України Тетяна Колісниченко і її дванадцятирічний син Станіслав. Їх упізнали сусіди. 34-річна жінка була прописана за іншою адресою, однак фактично мешкала в одній із квартир у будинку №120 по вулиці Радянських космонавтів. Нині консульство веде пошук родичів загиблих. Нагадаємо, що вибух у дев'ятиповерхівці пролунав у ніч на вівторок. У результаті завалився один із під'їздів будинку. За останніми даними, загинуло 58 осіб.

ОБЕРЕЖНО: АФЕРИСТ

Під личиною журналіста «Голосу України» по Волині блукає шахрай

До корпункту «ГУ» зателефонували з обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки. Директор Людмила Стасюк розповіла, що передобідньої пори до неї зайшов пристойно вдягнутий чоловік середніх літ, відрекомендувавшись кореспондентом «Голосу України». Поцікавився бібліотечними справами, а потім... попросив 25 гривень. Мав підійти, мовляв, його товариш і принести гроші на квиток до Тернополя, але чомусь його немає. Керівник бібліотеки спитала, чи знає він власкора «ГУ» по Волині. Чоловік відповів: ні. Ще більш насторожило Людмилу Стасюк, що у прохача не виявилося і редакційного посвідчення, яке він нібито залишив на вокзалі в багажі. У паспорті, виданому на ім'я Олександра Івановича Назаренка, було зазначено місце його колишньої прописки в одному з сіл Білоцерківського району Київщини. Як стверджував гість, зараз він мешкає у Феодосії і працює кореспондентом «ГУ» в Криму...

Отримавши відмову, шахрай швидко покинув кабінет директора.

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

СЕМІНАРИ

Отримай професію, колишня рабине

У Міністерстві праці та соціальної політики відбувся семінар «Політика в галузі трудової міграції, законодавчо-нормативна база та її застосування з метою запобігання торгівлі жінками в Україні». Підписано проектний документ, яким передбачаються професійне навчання, міграційна політика щодо запобігання й скорочення масштабів торгівлі жінками в Албанії, Молдові та Україні.

Проект фінансується урядом Ірландської республіки і триватиме майже півроку.

Сто жінок, які були жертвами ділків, зможуть пройти професійну підготовку і працевлаштуватися. Для започаткування власної справи ще 50 отримають позику.

Лілія КОТЛЯРЕНКО.

Київ.

На аренах країни та світу

СПОРТ

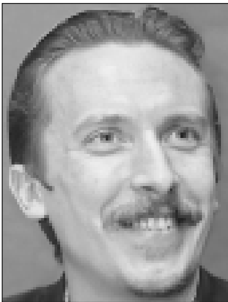
Біатлон. Ханти-Мансійськ (Росія). Фінальний турнір Гран-прі. У спринтерських перегонах на 10 км зі стрільбою на двох вогневих рубежах перемогу здобув українець Андрій Дериземля, який завершив дистанцію з результатом 27.49,2, припустившися лише одного промаху у стрільбі стоячи. Дериземля випередив титулованих норвежця Оле Ейнара Бьорндалена та росіянина Павла Ростовцева, які не потрапили навіть до трійки призерів.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 18-й тур. «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Нафком-Академія» (Ірпінь). 2:2. «Закарпаття» (Ужгород) — ФК «Миколаїв». 3:1. ЦСКА (Київ) — «Шахтар-2» (Донецьк). 1:0. «Полісся» (Житомир) — «Арсенал» (Харків). 1:2. «Зоря» (Луганськ) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:0. «Спартак-Горобина» (Суми) — «Сталь» (Алчевськ). 0:2. «Металіст» (Харків) — «Борекс-Борисфен» (Бориспіль). 1:0. «Красилів-Оболонь» — «Динамо-2» (Київ). 0:1. «Нива» (Вінниця) — «Карпати-2» (Львів). 2:0. Лідирують: «Закарпаття» — 40, «Динамо-2», «Металіст», «Спартак» — по 34, «Сталь», «Нива» — по 32.

ТОЧКА ЗОРУ

Уважно прочитавши статтю Дмитра Понамарчука «Із такими «номерами» в Європу не беруть» на сторінках газети за 7 лютого цього року №24, не міг залишитись осторонь. Бо коли проблему висвітлюють у такому серйозному виданні однобоко, це не може задовольняти не тільки мене, а й суспільство загалом. Суспільство тому, що продукцію, про яку йдеться у статті, використовує кожний четвертий споживач нашої країни.

Полюби не гармоніста — полюби монополіста

Шановний автор дуже помиляється, коли стверджує, що бунт на українському кораблі європейської інтеграції почався або почнеться сьогодні. Збурення навколо цієї теми почалося в далекому 1992 році, коли тодішній перший заступник міністра внутрішніх справ України В. Корнійчук підписав наказ № 203 «Про порядок виготовлення і обліку номерних знаків на автотранспортні засоби», яким надав виключне право Дніпропетровському експериментальному заводу спортметаловиробів на виготовлення цієї продукції. Не залишився осторонь і Кабмін, який постановою № 47 за 31.01.1992 р. надав право залишати 25 відсотків від реалізації цієї продукції МВС України на матеріально-технічне забезпечення, котра, до речі, діє і нині. Власники автомашин нашої країни і не здогадуються про те, що, купивши автомобільний номер у ДАІ, вони інвестують на розвиток сучасного міністерства чверть вартості цієї продукції. Доречно назвати цю суму, щоб знали всі. Це приблизно 10,5 мільйона гривень на рік. Багато це чи мало, не мені судити. Але те, що в нашій країні було створено супермонополію з виробництва цієї продукції і супермонополію з її реалізації, сьогодні, слава Богу, вже ні в кого не викликає сумніву. Знайдіть хоч у якійсь державі, щоб певний товар можна було виробляти тільки там, де вам скажуть, так само й купувати. І тільки за таку ціну! Ще й здерши з покупця «на розвиток»! До того ж ця продукція не ліцензується, не патентується і не є продукцією суворої звітності, яку не можуть виготовляти інші виробники, а тим паче українські.

Бунт почався тоді, коли те не задовольнило іншого виробника цієї продукції, а саме МПП «Вьюга», що діє в Полтаві. Після кількох розглядів цієї справи в судах, де основним доводом МПП «Вьюга» як позивача було те, що на державному рівні діє монополія, створена чиновниками штучно, Державний комітет України з питань розвитку підприємництва в особі Олександри Кужель рішенням №17-01/10 від 16.10.1998 року зобов'язав МВС України скасувати монопольний наказ №203, бо він стримує розвиток підприємницької діяльності. Звісно, МВС України не могло не виконати вимоги цього рішення. Але зберегти монополію колишнього заводу металовиробів, який на той час уже став СП з іноземними інвестиціями — завод «Динамо-Сілейр», було зобов'язане. Хто їх зобов'язував це робити і для чого — найбільше питання. За дванадцять років вивчення цієї справи я добре спізнав і вітчизняну, і англійську «братву», чиї кишені ми інвестували за допомогою нами ж створеної монополії. Та повернімося до шановного автора, який напевне знає, з якими номерами беруть у Європу. Якщо він знає це, то міг би знати й інше. Я кажу про постанову Кабінету Міністрів України №1266, на яку він посилається. Готовий довести сьогодні на будь-якому рівні, що її так і не було виконано МВС України. Понад те, не було жодного тендера, де «Динамо-Сілейр» стало б переможцем із виробництва цієї продукції. Був конкурс, і це стверджую не тільки я, а й МВС України. Конкурс, проведений штучно, куди потрапили дві фірми, які ніколи не мали жодного стосунку до виробництва номерних знаків. Звісно, була й третя — «Динамо-Сілейр». Здогадайтеся, хто переміг? А підписана угода терміном на сім років між МВС України та монополістом, чесно кажучи, не витримує жодної критики. Але дуже авторові болить за ображених. І не тільки за 12 мільйонів гривень збитків, яких нібито зазнало «Динамо-Сілейр». Болить душа в автора і за бюджетні кошти, які нібито з ліквідацією монополії зникнуть невідомо куди.

Хочу заспокоїти Дмитра Понамарчука. Ніколи бюджетні кошти нашої держави не витрачалися на фінансування виробництва номерних знаків. Це стверджую не тільки я. Це стверджує і МВС України, і Міністерство зовнішніх економічних зв'язків та торгівлі України, які своїми відповідями на запит МПП «Вьюга» довели до його відома, що фінансування проекту «виробництва номерних знаків здійснюється за рахунок коштів одержувачів цих знаків».

Автор цієї статті свідомо, я в цьому певен, замовчує й інше. За позовом НВ ТОВ «Знак» (Полтава) арбітражний суд Києва зобов'язав Антимонопольний комітет України ініціювати справу про порушення законодавства про захист економічної конкуренції проти МВС України та «Динамо-Сілейр», які узгодженими діями створили цю монополію. Мало того, комітет у серпні 2003 року ініціював таку справу, але що було далі, не знаю. Останній лист про цю справу повідомляв, що її буде завершено до 14 січня 2004 року. Гадаю, із січнем усе гаразд — помилилися роком.

Певен, що Д. Понамарчук не мав наміру про все це говорити. Він навіть не писав статтю. Його публікація — завуальована погроза Міністрові внутрішніх справ Миколі Білоконю: мовляв, якщо він і надалі так поводитиметься, то «братва» покаже, хто в домі господар. І автор, як щирий українець, не ставить логічне запитання: навіщо нам закордонні інвестиції у продукцію, яку можуть виробляти (і виробляють!) українські підприємства? Як мені відомо, їх у нашій країні ще три. Тільки їх, порушуючи чинне законодавство, просто не допускають на цей ринок. Про які конкурентні засади може йтися?! Шановний автор не сказав і про те, що в жодній країні іноземні інвестори не претендують і не можуть претендувати на монопольне становище, а мають працювати за ринкових умов. Але він натякнув на таємницю постанови Кабміну №1887. Я не думаю, що це таємниця. Якщо проаналізувати раптове створення Міністерством внутрішніх справ України свого підрозділу, а власне департаментові ресурсного забезпечення було надане право створення господарських підприємств для потреб МВС та головного розпорядника бюджетних коштів цього міністерства, то таємне, як то кажуть, стає очевидним.

Але чого раптом ударило на сполох «Динамо-Сілейр», підставивши шановного автора? Бо створено ще одну супермонополію. Очевидно, МВС України, використавши всю злочинність в Україні, тепер працює над економікою. Свого часу із «Динамо-Сілейр» було важко отримати будь-яку, навіть незначну, інформацію. І раптом — ціла стаття. Інтереси двох монополістів розбіглися. Ось у чому причина появи публікації «на захист» іноземних інвесторів. Зрештою, потрібно в цих відносинах поставити крапку. Та чи можливо це? За роки незалежності до владних структур прийшли люди, яким наплювати на закони. Це засвідчує навіть Генеральний прокурор України Геннадій Васильєв. Цитую дослівно: «Я проти безвідповідальності, безкарності і вседозволеності, які останнім часом укріпилися у правоохоронних органах України. Виявляється, зламати закостенілу систему кругової поруки непросто. Мені залишається тільки апелювати до громадськості». Здається, про це нещодавно говорив і Леонід Кучма.

Водночас Президент казав і про інше. Він повідав засобам масової інформації про те, що найближчим часом у нас буде змінено документ — ДСТУ-3650-97, який до сьогодні регламентував виробництво автомобільних номерних знаків. До відома читачів треба довести й те, що у нашій країні протягом 12 років цей нормативний документ змінюється уже вчетверте. Для чого? Нам кажуть, щоб відповідав європейським стандартам. Те саме казали і в 1997 році, коли вводили в дію вищезгаданий документ. І ніколи не казали, що робиться це для того, щоб наші монополісти і британські мали постійно роботу, і, вклавши в 1997 році 253 тис. доларів США в нашу економіку, безкарно викачували з наших громадян мільйони тих самих доларів, тільки у зворотному напрямку. Але наш гарант не розповів про цікавіші речі. 22 грудня минулого року у МВС України зрозуміли, що справа про створену ними монополію почала набувати громадського резонансу, і оголосили тендер між виробниками цієї продукції, зашифрувавши оголошення під продукцію: на металовироби в кількості 1 млн. штук. Підготовка тендерних пропозицій передбачала дуже стислий термін: лише 15 днів. Але в останній день прийняття пропозицій МВС раптом оголосило, що тендер не відбудеться, не вказавши жодної причини. Здається, про причину я здогадуюсь. Британські та наші адвокати в останній день раптом зрозуміли, що на тендер вийшли два вітчизняні виробники, і їм (британцям) зі своїми вимогами до вартості його не виграти. Тож у бій було кинуто варіант «Б». Добре що вітчизняна «братва» від влади, яка їм завжди заглядала до рота, і сьогодні не відмовляється допомагати. План простий, як божий день. І не новий. Такий варіант уже було випробувано у 1997 році. З 1 березня запровадити нове ДСТУ, про що й просторікував Президент, передбачити в ньому такі вимоги, щоб вітчизняні виробники, котрі навіть і знали про підготовку нового нормативу, не зуміли у стислі терміни налагодити технологію виробництва нових знаків, оголосити тендер, підставити для участі в ньому двох-трьох виробників, які біля знаків не стояли і близько, і вмити руки. Тендер виграно.

Я не знаю, візьмуть чи не візьмуть нас у Європу з номерами, про які пише автор. Але напевне знаю, що наше законодавство передбачає чималі терміни ізоляції для винних у створенні монополій та відмиванні коштів. Та поки що «номер» з номерами триває. Монополісти не тільки почуваються привільно, а нахабно і публічно вимагають непорушності свого становища, начебто жодних законів для них не писано.

Андрій ШКІЛЬ,
народний депутат України.
Друкується у рахунок квоти фракції «БЮТ».

З такими «номерами» в Європу не беруть—2

Україна переживає аж ніяк не першу реформу автономерів. Якщо остання в 1998 році замінила «радзнаки» на українські, то нинішня породжує більше запитань, ніж відповідей. Чим викликано дивний поспіх? Невже тим, що, не встигнувши як слід «обкататися», діючі номери за ці роки морально і фізично застаріли? За оцінками експертів, останнє покоління українських номерних знаків — одне з кращих у світі. Як з'ясувалося, причини в іншому.

Наприклад, за минулий рік порівняно з 2002-м кількість дорожніх подій зросла на 25(!) відсотків. До того ж багато хвацьких водіїв замість ременів безпеки користувалися номерними знаками, комбінаціями, що починалися: «00», «555», «777», або знаками серії: «ВР», «КМ», «АП». З лютого на зустрічі з начальником ДАІ полковником міліції Сергієм Каракаєм Леонід Кучма порушив актуальне питання: «Чому міліція видає різні посвідчення і дає дозвіл на використання проблискових сирен тим, хто не має на це право? Давайте подумаємо над цим і ліквідуємо ці козирні номерні знаки», — процитувало УНІАН Леоніда Кучму.

Усі, кому треба, мабуть, добре подумали. І 6 лютого вийшов президентський указ, яким ДАІ було наказано до 20 лютого замінити усі відомчі номери на держномери встановленого зразка.

Щоправда, одночасно в деяких виданнях з'явилися публікації про те, що така процедура очікує в майбутньому і приватників. Можливо, тут і криється собака, зарита від чужих очей?

Відповідно до контракту між ДАІ й українсько-британською фірмою «Динамо-Сілейр» від 3 грудня 1998 року саме це СП одержало виняткове право на виготовлення всіх номерних знаків аж до 31 грудня 2005 року. Але кому хочеться роками чекати, доки з'являться інші вдячні партнери?! Тому, як ми вже писали в номері від 7 лютого ц. р., починаючи з 2000 року, ДАІ замовляла номери не тільки в «Динамо-Сілейр». А після офіційних претензій з боку «Динамо-Сілейр» МВС рішуче пішло, на мій погляд, ва-банк.

21 жовтня 2003 року за наказом міністра внутрішніх справ Миколи Білоконя (№ 1234) було затверджено нові серії номерних знаків для транспортних засобів кожної з 24 областей, а також Києва, Севастополя і Криму. Як стало відомо з джерел у ДАІ, 19 січня ц. р. вона зробила замовлення в «Динамо-Сілейр» на виготовлення в 2004 року більше мільйона пар номерних знаків. На радощах СП уклало із закордонними партнерами і оплатило контракти на постачання світловідзеркалюючих плівок, листового алюмінію, фарбувальних матеріалів тощо. Загалом на загальну суму більш як сім мільйонів гривень. Сировина надійшла на склади і готова до використання. Ось тут і настали для виготовлювача чорні часи. У лічені дні в ДАІ народилася ідея випуску автономерів з кардинально зміненим дизайном.

«Динамо-Сілейр» може, звичайно, випускати номерні знаки і нового зразка навіть для марсоходів. Але для переходу на виробництво фактично нового виробу треба укласти контракти на постачання інших матеріалів, тому що старі просто не годяться. На весь процес піде щонайменше півроку. Але куди подіти оплачений і отриманий під держзамовлення матеріал? Тим паче що газета «Київ-пост» від 12 лютого 2004 р. пише: «За словами Джона Гур'є, голови компанії Silair, у той час як завод «Динамо» продовжує поставляти визначену кількість номерних знаків, він більше не одержує оплати ні за нинішню продукцію, ні за значну кількість продукції, уже поставленої протягом останніх декількох місяців». Президент компанії «Сілейр Лтд» Джон Гур'є 1 лютого направив листа в офіс Центральної і Східної торгової ради співдружності. Інвестор вважає, що «Динамо-Сілейр» «не виплачують гроші тому, що хочуть усунути його з даного бізнесу і зробити неконкурентоспроможним з новими засекреченими суперниками». Якщо хтось повірив, що спланована на самому верху реформа допоможе «стриножити» запопадливих власників «крутих» номерів, то буде дуже розчарований. До переліку серій номерних знаків в Україні введена досі невідома 28-ма територіально-адміністративна одиниця, названа як область «Екстериторіальна». Зі своїми «самостійними» серіями номерних знаків: «ІІ», «НН», «ХХ»! І чомусь нам здається, що видаватимуть їх знову-таки VIPам і усякого роду VIPочникам.

Сьогодні важко з точністю до сотні гривень підрахувати, скільки на «реформі» номерів можна заробити. У згаданому листі Джон Гур'є констатував: «Немає необхідності казати, що такі дії цілком підривають виявлене Україною бажання приєднатися до Європейського союзу і Східної співдружності націй».

Європа зачекає?

Дмитро ПОНАМАРЧУК.

ПРОБЛЕМА

Позови з'їдають бюджет

Фото Дмитра ШАМШИНА.

На Рівненщині вчителі масово звертаються до судів з позовами про невиплату за 1997—1999 роки передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту» пільг: надбавки за вислугу років, окладу на оздоровлення, преміального окладу. Суди задовольняють позови, виконавчі служби стягують належне позивачам. Але від цього можуть постраждати поточні виплати вчителям.

— Закон про освіту (з доповненнями) було прийнято в 1996 році, а з наступного мали здійснюватися виплати вчителям згідно зі статтею 57, — коментує ситуацію голова постійної комісії Рівненської обласної ради з питань гуманітарної політики Світлана Богатирчук-Кривко **(на знімку)**. — Однак виплати, які ви назвали, вчителі почали одержувати лише з 2000 року, коли кошти на ці цілі заклали в державному бюджеті. Тим часом у держбюджеті за 1997—1999 роки вони не передбачалися. Тобто спостерігаємо невідповідність у законах: Верховна Рада України, приймаючи Закон про Державний бюджет і не призупиняючи дію статті 57 Закону «Про освіту», не передбачила коштів на виплату згаданих пільг.

Відтак склалася ситуація: вчителі звертаються з позовами про виплату пільг до суду, які той задовольняє. Виконавча служба стягує борги по пільгах за 1997—1999 роки з цьогорічного фонду заробітної плати, через що, звичайно, не вистачить коштів на зарплату вчителям за поточний рік. Поки що такі борги по пільгах вчителям, які звернулися з позовами до суду, безболісно вдалося погасити лише Кузнецовську — місту енергетиків, яке має солідний бюджет і збільшило фінансування на освіту. Решта районів і міст не мають такої можливості, бо це великі кошти. Скажімо, лише по Рівному сума боргу перед вчителями по пільгах за 1997—1999 роки становить півторарічний бюджет на освіту.

Тому депутати Рівненської обласної ради на останній сесії проголосували за звернення до Верховної Ради, щоб на рівні найвищого законодавчого органу держави такі борги минулих років визнали державним боргом і в держбюджеті окремо передбачили кошти на його погашення. Додам, що подібна ситуація склалася не лише на Рівненщині, а й в інших регіонах України. Подібне звернення прийняли також депутати Житомирської обласної ради.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ПОДАЄТЬСЯ :
МІНІСТЕРСТВУ ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВУ ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ЗВІТ

Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України про страхову діяльність, стан охорони праці в народному господарстві, соціальний захист потерпілих на виробництві, використання страхових коштів за 2003 рік

2003 рік - другий повний календарний рік роботи Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України (далі - Фонд).

Кількість зареєстрованих страхувальників Фонду протягом 2003 року збільшилась на 101 418 або на 16,2 % і станом на 01.01.2004 року становила 726 444 страхувальників. З них юридичних осіб - 559 839, фізичних осіб, які використовують найману працю, - 164 472, добровільно застрахованих осіб - 2 133. Страхувальниками було сплачено страхових внесків до Фонду за 2003 рік у сумі - 1 202,2 млн. гривень, при очікуваних 1 284,4 млн.грн. Рівень виконання плану по страхових внесках (відповідно до бюджету) у 2003 році склав в цілому - 93,6 %.

З метою реалізації профілактичних заходів, спрямованих на усунення шкідливих і небезпечних виробничих факторів, Фондом у 2003 році профінансовано заходи, передбачені Національною, галузевими, регіональними програмами поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, Програмою розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працівників, та на інші профілактичні заходи. На ці цілі спрямовано кошти в сумі 15,5 млн. гривень. За Національною програмою поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища укладено 53 договори, за якими виконавцям робіт перераховано кошти в сумі 2,3 млн. грн.; за галузевими програмами укладено 89 договорів, за якими виконавцям робіт перераховано кошти в сумі 3, 6 млн. грн.; за регіональними програмами укладено 303 договори, за якими виконавцям робіт перераховано кошти в сумі 5, 3 млн. грн.; за Програмою розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працівників укладено 43 договори, за якими виконавцям робіт перераховано кошти в сумі 2, 5 млн. грн. Пройшли навчання і підвищення кваліфікації 11 597 спеціалістів з питань охорони праці. На ці цілі використано кошти в сумі 1, 4 млн. грн.

У порівнянні з 2002 роком кількість постраждалих на виробництві в 2003 році в цілому зменшилася на 5,2% (було - 34 552, стало - 32 746). Кількість випадків травматизму на виробництві зменшилась на 6,7% (було - 28 105, стало - 26 209) в т.ч. смертельних випадків - на 6,1% (було - 1130, стало - 1061). Кількість випадків профзахворювань на виробництві збільшилась на 1,4% (було - 6 447, стало - 6537), в т.ч. кількість смертельних випадків від професійного захворювання збільшилась на 20,2% (було - 347, стало - 417).

Станом на 01.01.2004 року Фонд провадить страхові виплати 309 тисячам потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання та особам, які мають на це право у разі смерті потерпілого, у тому числі 168 тисячам шахтарів або 55%. Сума страхових виплат Фонду у 2003 році склала 1 066,3 млн. грн. В 2003 році в рахунок страхових внесків було зараховано страхувальниками на погашення страхових виплат 36,6 млн. грн.

Основна частина виплат по страхових випадках припадає на щомісячні страхові виплати потерпілим внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання, та особам, які мають на це право у разі смерті потерпілого, які склали 732,7 млн. грн., а також на виплату одноразової допомоги потерпілим на виробництві та особам, які мають на це право у разі смерті потерпілого - 213,2 млн. грн.

У 2003 році Фондом були профінансовані витрати на соціальні послуги потерпілим у сумі 33, 7 млн. грн. З них сума витрат на медичну реабілітацію склала 23, 1 млн. грн.; на соціальну реабілітацію - 10, 5 млн. грн.; на професійну реабілітацію - 12,6 тис. грн.

Виконавчою дирекцією Фонду та її робочими органами у 2003 році було організовано і проведено 87 громадських заходів: різнопланових творчих конкурсів, зустрічей, концертів, виставок виробів прикладного мистецтва інвалідів тощо. В 2003 році в місті Луганську за ініціативи Фонду започатковано проведення щорічної всеукраїнської спартакіади інвалідів праці, в якій взяли участь 50 інвалідів - спортсменів від 19 областей.

Витрати на утримання виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів, на створення та утримання єдиної автоматизованої та інформаційної системи Фонду, забезпечення поточної діяльності правління Фонду склали 68, 8 млн. грн.

У звітному році правлінням Фонду було розглянуто 101 питання з відповідних напрямів роботи Фонду.

Протягом 2003 року до виконавчої дирекції Фонду звернулися з заявами 92 399 потерпілих (членів їх сімей), які постраждали на виробництві, в тому числі 20 168 письмово. За результатами розгляду звернень виконавчою дирекцією Фонду задоволено 44 336 заяв і звернень, надано роз'яснення на 41 895 звернень, залишено без задоволення 6 168 заяв і звернень.

Невирішеними проблемами Фонду є незбалансована тарифна політика (доходи не покривають статутні витрати), сталий ріст боргів Фонду - і в результаті дефіцит бюджету Фонду на 2004 рік близько півмільярда гривень, дуже низька забезпеченість автоматизованими системами, комп'ютерною технікою (в середньому один комп'ютер на двох працюючих), недостатність приміщень, відсутність автотранспорту для оперативних виїздів на нещасні випадки на виробництві.

Розділ 1. Формування та використання страхових коштів Фонду

1.1. Формування доходної частини бюджету Фонду

Назва показника	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2003 рік (тис. грн.)	Надходження коштів у 2003 році (тис. грн.)	Сума несплачених платежів (тис. грн.)	Кількість страхувальників
А	Б	1	2	3	4
Доходна частина бюджету Фонду у тому числі:	1	1 413 280,3	1 329 232,7	-	x
Страхові внески роботодавців всього, з них:	1.1	1 284 378,0	1 202 227,1	x	724 311
юридичних осіб	1.1.1	x	x	x	559 839
фізичних осіб	1.1.2	x	x	x	164 472
Несплачені страхові внески станом на 01.01.2004 року	1.2	x	x	186 188,8	202 243 *
у тому числі: недоїмка	1.2.1	x	x	24 915,9	11 417
Інші надходження, одержання яких не суперечить законодавству	1.3	5 000,0	2 820,3	x	x
Пеня з страхувальників за несвоєчасну сплату страхових внесків	1.4	138,6	466,0	-	x
Добровільні внески	1.5	84,8	39,7	x	2 133
Резерв коштів Фонду та залишок коштів на поточне обслуговування наступного місяця, станом на 01.01.2003 року	2	123 678,9	123 679,6	x	x

* неплатники страхових внесків за 4 квартал 2003 року

1.2. Формування видаткової частини бюджету Фонду

Назва показника	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2003 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2003 році (тис. грн.)
А	Б	1	2
Видаткова частина бюджету усього у тому числі :	3	1 413 280,3	1 291 216,6
Профілактика нещасних випадків	3.1	38 345,8	15 455,0
Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті	3.2	1 169 690,0	1 066 330,1
Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві	3.3	41 191,9	33 713,6
Видатки по перерахуванню коштів (обслуговування банками та Укрпоштою)	3.4	12 231,4	11 863,8
Судові витрати та виконавчий збір	3.5	570,0	154,5
Витрати на забезпечення діяльності по обслуговуванню потерпілих та інвалідів	3.6	4 000,0	3 918,1
Витрати на утримання виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	3.7	69 153,70	68 781,5
Повернення боргів шахтарям з регресних позовів, згідно Закону України "Про державний бюджет України на 2003 рік"	3.8	73 000,0	73 000,0
Резерв коштів Фонду	3.9	-	18 000,0

Розділ 2. Стан охорони праці в народному господарстві

Страхові випадки, які зареєстровані робочими органами виконавчої дирекції Фонду у 2003 році (у порівнянні з 2002 роком)

Кількість постраждалих на виробництві у 2003 р. всього	Кількість постраждалих на виробництві у 2002 р. всього	в т.ч. смертельних випадків у 2003	в т.ч. смертельних випадків у 2002	Випадки травматизму на виробництві (згідно складених актів по формі Н-1)				Випадки профзахворювань на виробництві (згідно складених актів по формі П-4)			
				Травмовано осіб всього у 2003 р.	Травмовано осіб всього у 2002 р.	в т.ч. смертельно травмовані у 2003 р.	в т.ч. смертельно травмовані у 2002 р.	Професійні захворювання всього у 2003 р.	Професійні захворювання всього у 2002р.	в т.ч. осіб які померли від професійної хворобі у 2003 р.	в т.ч. осіб які померли від професійної хворобі у 2002 р.
32746	34552	1478	1477	26209	28105	1061	1130	6537	6447	417	347

2.1. Проведення профілактичних заходів з охорони праці

Назва показника	№ рядка	Кількість укладених договорів у 2003 р.	Кількість укладених договорів у 2002 р.	Затверджено бюджетом Фонду на 2003 р. видатків (тис. грн.)	Витрачено коштів за 2003 р. (тис. грн.)	Витрачено коштів за 2002 р. (тис. грн.)
А	Б	1	2	3	4	5
Виконання заходів, передбачених програмами поліпшення стану безпеки, умов праці та виробничого середовища, усього, у тому числі:	4	238	405	35 718,3	13 701,1	10 001,8
Національною	4.1	4	49	12 515,3	2 292,7	1 816,3
Галузевою	4.2	21	68	9 343,5	3 643,2	2 599,6
Регіональною	4.3	208	250	6 971,4	5 306,8	4 357,7
Програмою розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працівників	4.4	5	38	6 888,1	2 458,3	1 228,2
Проведено навчання та підвищення кваліфікації спеціалістів з питань охорони праці	5	x	x	1697,5	1360,1	1591,8

Розділ 3. Соціальні послуги потерпілим

Назва показника	№ рядка	Сума витрат на соціальні послуги	
		Затверджено бюджетом Фонду на 2003 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2003 році (тис. грн.)
А	Б	1	2
Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві, всього, в т.ч.:	6	41 191,9	33 713,6
Витрати на лікування потерпілих на виробництві	7	10 341,9	4 687,5
Витрати на медичну реабілітацію інвалідів із санаторно-курортним лікуванням	8	11 598,4	11 174,8
Витрати на придбання протезно-ортопедичних виробів	9	4 166,1	3 337,6
Витрати на протезування зубів	10	32,7	27,7
Витрати на протезування очей	11	15,5	6,6
Витрати на слухові апарати	12	41,2	27,8
Витрати на медикаменти	13	3 188,4	2 892,1
Витрати на лікарські засоби	14	641,9	518,8
Витрати на додаткове харчування	15	500,1	484,9
Виплати потерпілому під час його професійної реабілітації та витрати на його навчання/перенавчання	16	22,2	12,6
Витрати на спеціальний медичний догляд	17	2 371,9	2 337,0
Витрати на постійний сторонній догляд	18	5 186,9	5 144,9
Витрати на побутове обслуговування	19	3 084,7	3 061,3

Розділ 4. Страхові виплати потерпілим

Назва страхової виплати	№ рядка	Сума страхових виплат *	
		Затверджено бюджетом Фонду на 2003 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів за 2003 рік (тис. грн.)
А	Б	1	2
Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті, в т.ч.	20	1 169 690,0	1 066 330,1
Допомога у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю до відновлення працездатності або встановлення інвалідності	21	28 488,5	28 487,5
Одноразова допомога в разі стійкої втрати професійної працездатності потерпілого	22	131 245,2	131 241,8
Щомісячна грошова сума в разі часткової чи повної втрати професійної працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку потерпілого	23	681 675,0	681 671,1
Грошова сума за моральну (немайнову) шкоду за наявності факту заподіяння цієї шкоди потерпілому	24	3 258,9	3 206,2
Страхова виплата потерпілому у розмірі його середньомісячного заробітку при тимчасовому переведенні його на легшу роботу	25	564,3	545,0
Одноразова допомога в разі смерті потерпілого	26	82 009,7	82 008,0
Щомісячні страхові виплати особам, які мають на це право в разі втрати годувальника	27	51 032,0	51 019,1
Відшкодування витрат на поховання потерпілого	28	998,7	993,2
Виплати компенсацій на бензин, ремонт, технічне обслуговування автомобіля, та компенсації на транспортне обслуговування інвалідів	29	265,6	263,7
Витрати на придбання автомобілів	30	445,1	430,5
Відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов'язаних з виплатою пенсій по інвалідності внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання та пенсій у зв'язку з втратою годувальника, який помер внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання	31	114 847,0	54 691,4
Погашення заборгованості перед Пенсійним фондом України	32	74 860,0	31 772,6

* Включаючи кількість осіб та суми зараховані страхувальниками в рахунок страхових внесків.

Розділ 5. Витрати на утримання виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів, на закінчення робіт по створенню та утриманню єдиної автоматизованої та інформаційної системи Фонду, забезпечення поточної діяльності правління Фонду

Назва показника	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2003 р. видатків (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2003 р. (тис. грн.)
А	Б	1	2
Капітальні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	33	10 500,9	10 449,8
Поточні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	34	58 502,8	58 253,4
Забезпечення поточної діяльності правління Фонду	35	150,0	78,3

Виконавча дирекція
Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України

ОГОЛОШЕННЯ

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) проводить аукціон з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Електрон-Газ» (справа № Б26/17/03), яке розташоване за адресою: Дніпропетровська область, м. Жовті Води, вул. Гагаріна, 40. Загальна характеристика об'єктів продажу: лот № 1 — насоси, електронасоси (17 од.), початкова ціна — 4381 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 2 — обладнання (21 од.), початкова ціна — 11516 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 3 — кондиціонер КВ1-17, кондиціонер БК-2500 (13 од.), початкова ціна — 788 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 4 — кран підвісний електр. (6 од.), кран опорного типу КШО-0,25 (2 од.), таль електрична (2 од.), механіз. стелаж з кран-штабеллером, ліфт вантажний, початкова ціна — 16993 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 5 — механ. верстат КШО-0,125 (3 од.), ліфт пасажирський (4 од.), ліфт вантажний (2 од.), електрична таль (2 од.), електрична кран-балка, початкова ціна — 18500 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 6 —верстати (9 од.), початкова ціна — 5696 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 7 — універсально-заточний верстат (3 од.), заточний верстат (2 од.), верстат круглошліфувальний, початкова ціна — 2971 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 8 — верстат універсально-заточний (3 од.), верстат точильно-шліфувальний (2 од.) — верстат полірувально-шліф. (2 од.), початкова ціна —4195 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 9 — електрообладнання (15 од.), початкова ціна — 3769 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 10 — фрезерний верстат (4 од.), універсально-фрезерний верстат (2 од.), копірувально-фрезерний верстат, агрегатний верстат, початкова ціна — 10622 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 11 — електрообладнання (10 од.), початкова ціна — 1206 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 12 — електропечі (10 од.), початкова ціна — 3407 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 13 — електропечі (5 од.), електр. шафа вакуумна (3 од.), початкова ціна — 1443 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 14 — електрообладнання (12 од.), початкова ціна — 11164 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 15 — електрообладнання та обладнання (14 од.), початкова ціна — 3207 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 16 — верстат намоточний СНТУ-В-901 (5 од.), токарно-револьверний одношпинд. автомат, початкова ціна —2191 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 17 — модуль гнучкий виробнич. (4 од.), початкова ціна — 852 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 18 — обладнання (8 од.), початкова ціна — 4076 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 19 — трамбівка пневмат. (15 од.), початкова ціна — 2015 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 20 — кран-балка (2 од.), ліфт пасажирський (2 од.), таль електр., початкова ціна —9034 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 21 — електрообладнання (4 од.), початкова ціна — 2976 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 22 — кран мостовий електр. (2 од.), кран-штабелер (5 од.), початкова ціна — 11703 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 23 — електрообладнання (10 од.), початкова ціна — 3671 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 24 —електрообладнання (18 од.), початкова ціна — 10338 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 25 — підіймач (3 од.), стелажі (15 од.), початкова ціна — 7159 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 26 — устаткування (9 од.), початкова ціна — 5112 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 27 —обладнання та устаткування (6 од.), початкова ціна —4205 грн. 00 коп; з ПДВ; лот № 28 — кран мостовий (3 од.), грейфер, електр. кран-балка, електронавантажувач, стелаж елеваторний (2 од.) блок склад работизиров. 1907, початкова ціна — 15195 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 29 — зварювальне обладнання (12 од.), початкова ціна — 4621 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 30 — зварювальне обладнання (8 од.), початкова ціна — 1940 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 31 — верстат вертикал. резьбонарезн. 2054М (3 од.), резьбонарезний автомат, початкова ціна — 1310 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 32 — прес (8 од.), початкова ціна — 11598 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 33 — устаткування (12 од.), початкова ціна — 10287 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 34 — спец. обладнання (11 од.), початкова ціна — 1596 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 35 — електрообладнання (10 од.), початкова ціна — 4693 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 36 — обладнання (10 од.), початкова ціна — 6837 грн. з ПДВ; лот № 37 — холодильне обладнання (8 од.), початкова ціна — 5459 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 38 —обладнання та устаткування (10 од.), початкова ціна —3723 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 39 — машина паркетношліфувал. (2 од.), машина заглаждуюча, станція малярна, початкова ціна — 1731 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 40 — установка маслоразздаточна С-231 (2 од.), колонка (10 од.), початкова ціна — 843 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 41 — обладнання (10 од.), початкова ціна — 4959 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 42— реактор (12 од.), гідрозбирач (48 од.), початкова ціна — 62580 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 43 — устаткування (17 од.), початкова ціна — 72678 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 44 — конденсатор 800КВМ (3 од.), теплообмінювач (7 од.), початкова ціна — 11820 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 45 — обладнання та устаткування (31 од.), початкова ціна — 23211 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 46 — обладнання (12 од.), початкова ціна — 1395 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 47 — кондиціонер (15 од.), початкова ціна — 2252 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 48 — холодильна машина МВВ-4, кондиціонер БК-1500 (19 од.), початкова ціна —1356 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 49 — кондиціонер (12 од.), холодильна фреонова установка ФМ-22 (3 од.), початкова ціна — 2961 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 50 —кондиціонер побутовий (20 од.), початкова ціна — 771 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 51 — кондиціонер побутовий БК-2500 (20 од.), початкова ціна — 1198 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 52 — кондиціонер побутовий БК-2500 (17 од.), початкова ціна 1048 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 53 — кондиціонер БК-2500 (20 од.), початкова ціна —1272 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 54 — кондиціонер БК-2500 (20 од.), початкова ціна — 1554 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 55 — кондиціонер (20 од.), початкова ціна — 7791 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 56 — кондиціонер (22 од.), початкова ціна — 1632 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 57 — кондиціонер (22 од.), початкова ціна —998 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 58 — кондиціонер (6 од.), початкова ціна — 1654 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 59 — обладнання та устаткування (16 од.), початкова ціна — 35129 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 60 —електрообладнання (11 од.), початкова ціна — 6076 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 61 — зовнішні теплові мережі профілакторію, початкова ціна — 51293 грн. 00 коп. з ПДВ; лот № 62 — термопластавтомат Д3134-500П, початкова ціна — 10920 грн. 00 коп. з ПДВ.

Гарантійні внески учасників аукціону (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховуються на рахунок Організатора торгів: п/р 26009351680100 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 15.04.2004 р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 15.04.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31.

З технічним станом об'єктів продажу можна ознайомитися за тел. (05652) 2-40-01. З питань оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Аукціон відбудеться 20.04.04 р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Оголошення про втрату Договору оренди між ТОВ «Ойкос» (ідентифікаційний код в ЄДРПОУ 24385393) та Київською міською радою на право тимчасового користування землею (в тому числі на умовах оренди), опубліковане в газеті «ГУ» №12 (3262) від 22 січня 2004 року, вважати недійсним в зв'язку з тим, що Договір було знайдено.

Українсько-американське спільне підприємство «Істерн» ЄДРПО 20500971, зареєстроване виконкомом Запорізької міської Ради народних депутатів, розпорядження від 11.05.1994 року, № 624 р. місцезнаходження: 69002, м. Запоріжжя, Жовтневий р-н, вул. Героїв Сталінграда, 13, кв. 53, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 69027, м. Запоріжжя, вул. Зеленогорська, 50, тел.: 96-58-83.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справу про банкрутство ПП «Квадрат-плюс», справа № 6/344-7/142, юридична адреса: м. Львів, вул. Промислова, 50/52 (ЄДРПОУ 32261890), р/р № 26007013140980 у Львівській філії банку «Фінанси та кредит». Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Солідзьон Н. П., ліцензія АА № 630095 видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції, м. Львів, вул. Новознесенська, буд. 103.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 24.02.04 р. по справі про банкрутство № 9/80Б Дочірнє підприємство відкритого акціонерного товариства «Донбасенергобуд» «Будівельно-монтажне управління «Луганськенергобуд» (91093, м. Луганськ, м. Щастя, вул. Гагаріна, 1, к/1, р/р 2600530180059 в ПІБ, м. Луганськ, МФО 304308, ОКПО 00119652) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шкоду Андрія Сергійовича (ліцензія 047978 від 19.10.2001 р., адреса: 84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Леніна, 14/22).

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) № 2/183-Б від 20.02.2004 р. Дочірнє підприємство «Термопласт-Електронмаш» ВАТ «Термопластавтомат» (29025, м. Хмельницький, вул. Курчатова, 8, р/р 26009300101851 ХОД АКБ «Укрсоцбанк», МФО 315018 код 23828701) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Опанасенко В. Ю. (ліцензія АА № 260150 від 15.02.2002, м. Хмельницький, вул. Хотовицького, 8, кв. 120, к. т. (03822) 6-10-98).

Господарський суд Полтавської області (26000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу про банкрутство № 8/50 Приватного підприємства «Панацея» адреса: м. Полтава, вул. Пушкіна, 46, п/р 26005302221778 в Октябрському безбалансовому відділенні Філії «Полтавське Центральне відділення Промінвестбанка», МФО 331069, код ЄДРПОУ 23278072 Арбітражним керуючим призначено Півненко Л. В. (ліцензія № 250309 від 11.02.04). Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Волинська Філія Агентства з питань банкрутства проводить аукціон з продажу майна підприємства-боржника ВАТ «Рівненський комбінат будівельних матеріалів», яке знаходиться за адресою: м. Рівне, вул. Соборна, 420.

Лот 1 — Обладнання сушильно-формовочного відділення, загальна початкова ціна 302563,44 грн. в т. ч. ПДВ.

Лот 2 — Устаткування для монтажу, загальна початкова ціна 34233,96 грн. в т. ч. ПДВ;

а також, підприємства-боржника ВАТ «Сарненська меблева фабрика», яке знаходиться за адресою: м. Сарни, вул. Белгородська, 13.

Лот 3 - Другий та третій поверх адміністративного приміщення загальною площею 495,10 кв. м., початкова ціна 51113, 12 грн. в т. ч. ПДВ.

Гарантійні внески учасників (5 % від початкової ціни) реєстраційний збір — 17 грн. перераховується організатору торгів на р/р 260012748 в АППБ «Аваль» м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 13.04.2004 року.

Заяви на участь в торгах приймаються до 13.04.2004 року за адресою: м. Луцьк. пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.

Аукціон відбудеться 19.04.2004 року об 11 годині за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161.

Дочірнє підприємство «КМТ-Ойл» СУРП ЗАТ «КМТ» код 32604012, м. Вінниця, вул. 1 Травня, 60, оголошує про свою ліквідацію. З приводу претензій звертатись за тел. (0432) 52-03-25 протягом 2 місяців.

ТОВ «Агрополюс» код 31743382 м. Вінниця, вул. Лермонтова, 59 оголошує про свою ліквідацію. З приводу претензій звертатись за тел. (0432) 52-03-25 протягом 2 місяців.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) 04.02.04 р. порушив справу № Б-19/08-04 про банкрутство приватного сільськогосподарського підприємства «Надія» (ЄДРПОУ 30412871, Харківська обл., Близнюківський р-н, с. Олександрівка, р/р 26002011350101 у АППБ «Аваль», МФО 306726).

Розпорядник майна Горобець В. І., ліц. № 719758 від 21.01.2004 р., т/ф. (057) 7005597.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Господарським судом Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) порушено справу про банкрутство № 4/73-б Дочірнього підприємства «Чексіл-Грація» відкритого акціонерного товариства «Чексіл», код 22829331 (14014, м. Чернігів, вул. Щорса, 66; п/р 26001300000719 ВАТ «Банк «Демарк», МФО 353575).

Розпорядником майна боржника призначено Горбач Сергія Федоровича (ліцензія Мінекономіки № 250130 від 29.11.2001 р.)

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор АТЗТ «Укрвостокпром» повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи АТЗТ «Укрвостокпром» розташовані за адресою: 83000, м. Донецьк, пр. Ілліча, 3; 1. Автомобіль ГАЗ 5204, початкова ціна продажу — 1 904,80 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 95,24 грн. 2. Автомобіль ГАЗ 2417, початкова ціна продажу — 2280,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 114,00 грн. 3. Телефон NOKIA 450, початкова ціна продажу — 24,94 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 1,25 грн. 4. Комплект офісної меблі, початкова ціна продажу — 140,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 7,00 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна, реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн., перераховуються на р/р 260021173980 в АБ «Донеччина», м. Донецька, МФО 334969, ОКПО 309989984, Міжгалузевий товарній біржі. Для участі в аукціонах необхідно надати письмову заяву організатору торгів — Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дня публікації в газеті по 14 квітня 2004 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 19 квітня 2004 р. об 11.00, на Міжгалузевій товарній біржі, розташованій за адресою: м. Донецьк, пр. Конституції, 1. Довідки за телефонами: 385-39-23/52 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: www.bankruptcy.internet.dn.ua

---

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 26.01.2004 р. порушено провадження в справі № 43/80 про банкрутство ТОВ «Топ-Сервіс» (м. Київ, вул. Гайдара, 6, п/р № 26001200002568 в Київській міській філії АКБ «Укрсоцбанк» (м. Київ, вул. Жилянська, 9-11, МФО 322012, код ЄДРПОУ № 21514789).

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 24.02.2003 року розпорядником майна призначено Титаренка Миколу Олександровича (ліцензія серія АА № 249637 від 19.10.2001 р.), м. Київ, вул. Саксаганського, 24, кв. 18.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ВАТ «Запоріжтеплозвукоізоляція» проводять повторні публічні торги (аукціон) з реалізації майна підприємства-банкрута ВАТ «Запоріжтеплозвукоізоляція» (справа № 19/21).

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно:

Лот № 1: будівля цеху № 2, площею 3112,10 м²; будівля складу готової продукції, площею 1359 м²; будівля медпункту, площею 55,10 м², внутрішньодворові будівлі та споруди, розташовані за адресою: м. Запоріжжя, Північне шосе, 20-е. Початкова ціна продажу 657 836,76 гривень (з ПДВ).

Лот № 2: будівля заводоуправління, площею 1358,80 м²; будівля контрольно-пропускного пункту, площею 14,2 м²; внутрішньодворові будівлі та споруди, розташовані за адресою: м. Запоріжжя, Північне шосе, 20-е. Початкова ціна продажу 155677,20 гривень (з ПДВ).

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, офіс 95 з 9.00 до 18.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, 64-36-22.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 19 квітня 2004 р. о 12.00 за адресою: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, офіс 95.

Бізнес у стилі диско

Днями зустрів у підземному переході столиці шкільного товариша. Петро, як з'ясувалося, вже не один рік продає тут піратські диски. Стоїмо, спілкуємося. Підходить постовий міліціонер, вибирає диск:

— Петрухо, можна взяти послухати?

— Бери — дарую.

Правоохоронець відходить, а я накидаюся на Петра:

— Ти що, з глузду з'їхав?!

— Не хвилюйся, для мене це не проблема — маю до 500 доларів на місяць. Хоча постовому до нашого бізнесу діла мало, в мене є торговий патент на продаж товарів непродовольчої групи. Інша справа — податкова та «менти» з УБОЗу. Як тут не дізнатися про деталі.

Домовляємося про зустріч і через кілька годин сидимо з Петром за келихом пива.

— Перевіряльники зазвичай з'являються раз на один-два місяці, — продовжив розповідь на моє прохання Петро. — Я одразу інформую про прихід гостей «господаря». Диски тим часом вилучаються. Але... «понарошку».

Господар має хороший «дах» і домовляється з правоохоронцями. Отже, години через дві я знову продаю «конфісковані» диски. Начебто, це «тягне» для власника на 100 доларів з однієї точки. Втім, певну кількість дисків справді вилучають — для плану. До речі, частина з них — браковані, ми спеціально збираємо їх протягом певного часу — контролери про це чудово знають. Якщо їм потрібні саме якісні диски, вони про це прямо й кажуть. Можуть навіть повідомити, які саме: музичні альбоми, фільми чи ігри підготувати для конфіскації.

Ще жодного разу всю продукцію в мене не вилучали. Тож коли побачиш по телевізору сюжет, в якому величезний трактор чавить гору піратських дисків, будь певен — значною мірою це показуха.

— А звідки ви берете диски?

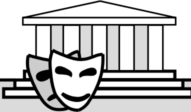
— Ще два роки тому дешевими компактами країну забезпечували напівлегальні заводи та міні-лінії, що містилися в дво-, трикімнатних квартирах. Заводи позакривали під тиском американців, а міні-лінії скомпрометували себе великим відсотком браку. Зараз диски записують в домашніх умовах за допомогою комп'ютерів. Собівартість готового продукту — до двох з половиною гривень. Продаємо їх по шістьсім гривень (ліцензійний коштує 15—25). Власник «студії» — той самий «господар» — має 30 торгових точок. Продавець одержує десять відсотків з кожного диска плюс гроші від обміну.

Трохи помовчавши, Петро додає:

— У «піратів» є свої правила, через які ми не переступаємо. Скажімо, обережно розповсюджуємо піратські копії альбомів вітчизняних виконавців. Особливе табу — на порнографію. Щоправда, іноді хтось не витримує й ночами тиражує «порнушний» товар удома. Такий диск коштує від 35 гривень... Але якщо «попалять» — і величезним грошам не радий будеш. Господар «відмазувати» не стане, а правоохоронці до «порнухи» ставляться жорстко. Найвідомішим місцем продажу порнографічної продукції є, вочевидь, книжковий ринок «Петрівка». Але торгівля там ведеться напівлегально, а продавцями виступають або люди в інвалідних візках, або з довідками з психіатричної лікарні.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ЛЯЛЬКОВА МЕЛЬПОМЕНА

Казка поза модою

«Івасику-Телесику, приплинь, приплинь до бережка!» — кликала мама свого синочка, героя відомої української казки. Повернутися до рідних берегів, до національної класики, до її першооснови — казки — потрібно й ляльковим театрам. Про це наша розмова з театрознавцем зі Львова ***Світланою МАКСИМЕНКО.***

— Пані Світлано, на фестивалі лялькових театрів «Обереги», що проходив в Івано-Франківську, українська народна казка була представлена дуже скромно. Невже вона стає не цікавою сучасним дітям?

— Думаю, це не так, бо казка не може бути модною чи немодною. Вона існуватиме доти, доки існуватиме людство. Це та перша література, яка вводить дитину у світ національної міфології. І якщо зі сцени лялькових театрів казки зникають, це означає для мене насамперед брак режисерів, здатних на основі цього вічного міфу створити диво.

Найбільша проблема режисерів, власне, в сприйнятті. Ми стаємо дорослими і забуваємо, якими були дітьми. Тому не кожну виставу, поставлену навіть за канонами геніальності, дитина сприймає. Вона мусить бути зрозуміла їй, а не тільки вузькому колу професіоналів. У ляльковому театрі все замикається на особистості режисера. Якщо така особистість присутня — всі інші питання відпадають самі собою.

І ще найболючіша проблема сучасних лялькових театрів — відсутність у них педагогів, яких поскорочували через брак коштів. А тим часом лялькові театри задумувались як театри педагогічні. Колись у них працювали по кілька педагогів, була ціла методологія

входження дитини у театральний світ. Тепер усе це розгублено. У результаті дитина приходить на виставу і не знає навіть, про кого в ній ідеться.

— Але чи не надто складні теми бере театр для маленького глядача? Чи не забуває він про вік своєї аудиторії? Часто на афішах читаємо: «Вистава для дітей і дорослих». Таке поєднання можливе?

— Кожен режисер має знати, для кого він ставить виставу. Хоч би як ми готували дитину, існує віковий ценз. Ті підтексти, які ми прочитуємо, для дитини залишаються незрозумілі, бо її життєвий досвід на це не розрахований. Тому ставити універсальну виставу — і для дітей, і для дорослих — усе одно що ставити ні для кого.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЦЬОГО ДНЯ

19 БЕРЕЗНЯ

■ 1864 р. Народився Василь Липківський, один з організаторів Української автокефальної православної церкви. ■ 1917 р. Тимчасовий уряд Росії оголосив загальну амністію й ухвалив постанову про ліквідацію корпусу жандармів. ■ 1918 р. У Києві перепоховано загиблих під Крутами бійців студентського куреня. ■ 1930 р. Народилася поетеса Ліна Костенко. ■ 1934 р. Засновано Дитвидав УРСР (з 1964-го — видавництво «Веселка»). ■ 1950 р. Ухвалено Стокгольмську відозву про заборону атомної зброї. ■ 1958 р. У Страсбурзі (Франція) відкрилася перша сесія Європейського парламенту.

ЧАС НОТ

Музика веде в Європу

Перше знайомство італійського композитора і диригента Стефана Раньєрі з Хмельницьким обласним державним симфонічним оркестром показало, що музика і майстерність не знають кордонів. Провівши кілька репетицій у місцевій філармонії, маестро був уражений віртуозністю подільських музикантів, а відтак запропонував подальше співробітництво. Поки що на його замовлення оркестр освоює нову програму. Вона повинна відкрити дорогу нашим музикантам до європейських сцен.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Буде пам'ятник Кобзарю

Одинадцять макетів пам'ятника Тарасу Шевченку представлено на виставці в Вінниці у приміщенні міського управління архітектури і містобудування. Кращий проект майбутнього скульптурного зображення Кобзаря визначить журі. Проте обов'язково буде врахована думка вінничан. Саме з цією метою влаштовано виставку.

За попередніми даними, пам'ятник поету планováно встановити в центрі міста на Театральній площі. З ініціативи обласної письменницької організації розпочато збір коштів на його виготовлення, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

КОНКУРСИ

Мадам Одеса

В Одесі відбувся сьомий міський конкурс «Мадам Одеса-2004». У ньому взяли участь 11 одеситок, наймолодшій з яких було 24, а найстаршій — 62 роки. Претендентки на високе звання демонстрували карнавальні костюми, брали участь у кулінарному конкурсі «У нас в Одесі це все їдять...», відповідали на запитання із залу. Тамара Станкова перемогла у трьох номінаціях: «Мадам Екстрим», завоювала приз глядацьких симпатій і одержала спеціальний приз від фірми «Цептер».

На знімку: «Мадам Екстрим» Тамара Станкова.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван **ІЛЛЯШ.**

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159037.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011051. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos